

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 390/2001, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, Turkille osana liittymistä valmistelevaa strategiaa annettavasta avusta ja erityisesti liittymistä valmistelevan kumppanuuden luomisesta** 1
- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 391/2001, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta** 3
- Komission asetus (EY) N:o 392/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6
- Komission asetus (EY) N:o 393/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, Suomessa ja Ruotsissa tuotettua viljaa koskevasta erityisestä interventiotuenpiteestä annetun asetuksen (EY) N:o 2097/2000 muuttamisesta 8
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 394/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2700/93 muuttamisesta** 9
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 395/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, tiettyjen ohjeellisten määrien ja toimijakohtaisten enimmäismäärien vahvistamisesta banaanien tuontia yhteisöön koskevien todistusten antamiseksi tariffikiintiöiden ja perinteisten AKT-banaanien määrien osana vuoden 2001 toisena vuosineljänneksenä** 11
- Komission asetus (EY) N:o 396/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY—MMA-alkuperäkumulaa-tiotuotteiden tuontia koskevien suojatoimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisellä kaudella 13
- Komission asetus (EY) N:o 397/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 16
- Komission asetus (EY) N:o 398/2001, annettu 27 päivänä helmikuuta 2001, tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 19

Neuvosto

2001/161/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 26 päivänä helmikuuta 2001, merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan yhteisöön tehdyn päätöksen 91/482/ETY voimaolon jatkamisesta 21
- ★ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1347/2000 36 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti annetut Ruotsin ja Suomen ilmoitukset 22
- ★ Tiedotus 23 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn EY—Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2000 (jäljempänä 'pätös') julkisia hankintoja koskevan III osaston voimaantulosta 23

Komissio

2001/162/EHTY:

- ★ Komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 2000, Espanjan kivihiiliteollisuudelle myöntämästä tuesta vuonna 2000 ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4190) 24

2001/163/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 21 päivänä joulukuuta 2000, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 soveltamiseen liittyvästä menettelystä (Asia TREN/AMA/12/00 — Italian säännöt Milanon lentoasemajärjestelmän liikenteen jakamisesta) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4121) 29

2001/164/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 15 päivänä helmikuuta 2001, eläinten terveysvaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksesta tuoreen lihan tuonnissa tietyistä Afrikan maista Etelä-Afrikan ja Swazimaan eläinten terveydentilanteen huomioon ottamiseksi tehdyn päätöksen 1999/283/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 379) 40

2001/165/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 27 päivänä helmikuuta 2001, tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita ja eläinperäisten proteiinien käyttöä ruokinnassa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä tehdyn neuvoston päätöksen 2000/766/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista valvontatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2001/9/EY muuttamisesta hydrolysoitujen proteiinien osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 462) 43

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 390/2001,**annettu 26 päivänä helmikuuta 2001,****Turkille osana liittymistä valmistelevaa strategiaa annettavasta avusta ja erityisesti liittymistä valmistelevan kumppanuuden luomisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Edellytykset, jotka Euroopan unionin jäsenyyttä hakevien valtioiden on täytettävä, on vahvistettu Kööpenhaminassa kesäkuussa 1993 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa.
- (2) Helsingin Eurooppa-neuvostossa 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1999 kokoontuneet valtioiden ja hallitusten päämiehet vahvistivat, että liittymisprosessi, joka nyt koskee yhtenäisenä kehiksenä kaikkia 13 ehdokasmaata, on luonteeltaan kattava.
- (3) Helsingin Eurooppa-neuvosto totesi, että Turkki on ehdokasmaa, jonka on määrä liittyä Euroopan unioniin samoin perustein kuin muutkin ehdokasmaat, sekä että se olemassa olevan Eurooppa-strategian mukaisesti ja muiden ehdokasmaiden tapaan pääsee osalliseksi liittymistä valmistelevasta strategiasta, jonka tarkoituksena on edistää ja tukea sen suorittamia uudistuksia.
- (4) Helsingin Eurooppa-neuvosto totesi, että Turkkiä varten laaditaan liittymiskumppanuus aiempien Eurooppa-neuvoston päätelmien pohjalta niin, että siihen sisällytetään ne ensisijaiset tavoitteet, joihin liittymisvalmisteluissa on keskityttävä poliittiset ja taloudelliset arviointiperusteet sekä jäsenvaltiota sitovat velvoitteet huomioiden.
- (5) Osana liittymiskumppanuutta annettavassa Euroopan yhteisön avussa olisi syytä keskittyä edellä mainittuihin poliittisiin ja taloudellisiin arviointiperusteisiin sekä noudattaa määriteltäviä periaatteita, ensisijaisia tavoitteita, välitavoitteita ja edellytyksiä.

- (6) Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa valtioiden ja hallitusten päämiehet kehottivat komissiota tekemään mahdollisimman pian ehdotuksia Turkille annettavaa apua koskevaa yhtenäistä rahoituspuitetta sekä liittymiskumppanuutta varten.
- (7) Kumppanuuden ja erityisesti sen välitavoitteiden olisi autettava Turkkiä valmistautumaan jäsenyyteen osana taloudellista ja sosiaalista lähentymistä sekä kehittämään yhteisön säännösten omaksumista koskeva kansallinen ohjelma ja sen laatimaan aikataulu sen täytäntöönpanolle.
- (8) On erityisen tärkeää hallinnoida käytettävissä olevia rahoitusvaroja huolellisesti ja niiden painopisteiden mukaisesti, jotka perustuvat Turkkiä varten laadittuun liittymiskumppanuuteen ja komission määräaikauskertomuksiin.
- (9) Osana liittymistä valmistelevaa strategiaa annettava yhteisön apu olisi annettava soveltamalla Turkkiin perustamissopimusten määräysten mukaisesti hyväksytyjä avustusohjelmia, joten tällä asetuksella ei ole rahoitusvaihtokutsia.
- (10) Yhteisön apu on sidottu Euroopan yhteisön ja Turkin välisten sopimusvelvoitteiden ja liittymiskumppanuuden noudattamiseen sekä siihen, miten Turkki edistyy Kööpenhaminassa vahvistettujen arviointiperusteiden täyttämiseksi.
- (11) Yhteisön avun rahoituksen ohjelmoinnista päätetään vastaavia rahoitusvälineitä tai ohjelmia koskevissa asetuksissa säädettyjä menettelyjä noudattaen.
- (12) Euroopan yhteisön ja Turkin välisten sopimusten nojalla perustettujen elinten asema on keskeinen tämän liittymiskumppanuuden moitteettoman täytäntöönpanon ja seurannan varmistamisessa.
- (13) Liittymiskumppanuuden luominen edistää todennäköisesti yhteisön tavoitteiden saavuttamista. Perustamissopimuksessa ei ole sen 308 artiklassa määrätyn toimivallan lisäksi muita määräyksiä tämän asetuksen antamiseksi tarvittavista valtuuksista,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. helmikuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Turkille luodaan liittymiskumppanuus osana Euroopan unionin Turkiaa koskevaa, liittymistä valmistelevaa strategiaa. Liittymiskumppanuus muodostaa yhtenäisen kehyksen, joka kattaa

- Turkin tilanneanalyysissä määritellyt ensisijaiset tavoitteet, joihin liittymisvalmisteluissa on keskityttävä ottaen huomioon poliittiset ja taloudelliset arviointiperusteet sekä Euroopan unionin jäsenvaltiota sitovat velvoitteet sellaisina, kuin Eurooppa-neuvosto on ne määritellyt, ja
- rahoitusvarat, joilla Turkiaa autetaan panemaan täytäntöön liittymistä valmistelevan vaiheen aikana määritellyt ensisijaiset toimet.

2 artikla

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä Turkille luotavan liittymiskumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista, välitavoitteista ja edellytyksistä sekä siihen myöhemmin sovellettavista merkittävistä muutoksista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2001.

3 artikla

Tällä asetuksella ei ole rahoitusvaikutuksia. Liittymistä valmistelevan strategian mukaisesti yhteisön apu annetaan perustamis-sopimuksen määräysten mukaisesti hyväksytyjen ohjelmien mukaisena.

Osana liittymiskumppanuutta myönnettävän rahoitusavun ohjelmoinnista päätetään neuvoston 2 artiklan nojalla tekemien päätösten pohjalta vastaavia rahoitusvälineitä tai ohjelmia koskevissa asetuksissa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

4 artikla

Jos jokin liittymistä valmistelevan avun jatkamisen kannalta olennainen edellytys ei täyty, erityisesti jos Euroopan yhteisön ja Turkin välisiä sopimusvelvoitteita ei noudateta ja/tai jos edistyminen Kööpenhaminassa vahvistettujen arviointiperusteiden täyttämisessä on riittämätöntä, neuvosto voi komission ehdotuksesta määräenemmistöllä toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä Turkille annettavan liittymistä valmistelevan avun suhteen.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 391/2001,
annettu 26 päivänä helmikuuta 2001,
tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä
menettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

1 artikla

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3030/93 seuraavasti:

sekä katsoo seuraavaa:

1) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

(1) Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ottavat toisinaan haltuunsa tuontitekstiilituotteita, joilla ei ole voimassa olevaa tuontilupaa, erityisesti konkurssien tai vastaavien menettelyjen yhteydessä. Näissä tapauksissa kyseisten jäsenvaltioiden olisi tietyissä olosuhteissa voitava pyytää lupaa luovuttaa tuotteet vapaaseen liikkeeseen yhteisössä.

"8. Asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä sen toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevat tekstiilituotteet, joilla ei ole voimassa olevaa tuontilupaa, voidaan, erityisesti konkurssin tai muun senkaltaisen menettelyn yhteydessä luovuttaa vapaaseen liikkeeseen 17 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti."

(2) Asetuksessa (ETY) N:o 3030/93 ⁽¹⁾ säädetään kaksinkertaisesta tarkkailusta, joka perustuu vientilisenssin ja tuontiluvan antamiseen paperilla. Tekniikan kehityksen vuoksi on aiheellista antaa mahdollisuus toimittaa tarvittavat tiedot sähköisessä muodossa.

2) Korvataan 12 artiklan 5 kohta seuraavasti:

(3) Jäsenvaltioille on aiheellista antaa mahdollisuus jatkaa tuontilupien voimassaoloaikaa yhden kolmen kuukauden jakson sijasta kahdella kolmen kuukauden jaksolla.

"5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kun niille on ilmoitettu, ettei tiettyä määrää ole käytetty tuontiluvan voimassaoloaikana. Nämä käyttämättömät määrät siirretään ilman eri toimenpiteitä yhteisön koko määrällisen rajoituksen jäljellä oleviin määriin kunkin tuoteluokan ja kunkin yhteisön ulkopuolisen maan osalta."

(4) Kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmää koskeviin säännöksiin olisi valvonnan kohteena olevien tuotteiden osalta sisällytettävä samat mahdollisuudet jatkaa tuontilupien voimassaoloaikaa kuin säännöksissä kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmästä määrällisten rajoitusten hallintoa varten.

3) Korvataan 16 artiklan 1 kohdassa oleva ilmaus "17 artiklan 5 kohta" ilmauksella "17 a artikla".

(5) Jos tuotteet tuodaan vain yhdellä tuontiluvalla, ne luokitellaan samaan luokkaan ja ne sisältyvät saman viejän ja saman tuojan väliseen kaupankäyntiin, yhden yhteisen alkuperätodistuksen esittäminen useamman tavaralähteyksen osalta olisi sallittava.

4) Korvataan 17 artikla artikloilla seuraavasti:

"17 artikla

Tekstiilikomitea

(6) Asetuksen (ETY) N:o 3030/93 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'tekstiilikomitea'.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

17a artikla

(7) Olisi selvennettävä, että liitteen VIII 9 sarakkeessa säädettyihin lisämääriin sovelletaan asetuksen 17 artiklassa säädettyä sääntelykomiteamenettelyä,

Puheenjohtaja voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltioiden edustajien pyynnöstä kuulla tekstiilikomiteaa mistä tahansa tämän asetuksen soveltamiseen liittyvästä kysymyksestä."

5) Muutetaan liitteet III ja VIII tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 275, 8.11.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2474/2000 (EYVL L 286, 11.11.2000, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

LIITE

1. Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jos toimittajamaalla on yhteisön kanssa sähköistä luvanantoa koskeva hallinnollinen järjestely, tiedot voidaan toimittaa sähköisesti, mikä korvaa paperilla annettavan vientilisenssin."

b) Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jos toimittajamaalla on yhteisön kanssa sähköistä luvanantoa koskeva hallinnollinen järjestely, tiedot voidaan toimittaa sähköisesti, mikä korvaa 1 ja 2 kohdassa mainitut mallit."

c) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tuontiluvat ovat voimassa kuuden kuukauden ajan antamispäivästä. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tuojan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä jatkaa luvan voimassaoloaikaa kahdella kolmen kuukauden jaksolla. Voimassaolon jatkamisesta on ilmoitettava komissiolle. Tuoja voi poikkeustapauksissa pyytää voimassaolon jatkamista kolmannen kerran. Poikkeuksellinen voimassaolon jatkaminen voidaan sallia ainoastaan tämän asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdyn päätöksen nojalla."

d) Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jos toimittajamaalla on yhteisön kanssa sähköistä luvanantoa koskeva hallinnollinen järjestely, tiedot voidaan toimittaa sähköisesti, mikä korvaa paperilla annettavan vientilisenssin."

e) Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jos toimittajamaalla on yhteisön kanssa sähköistä luvanantoa koskeva hallinnollinen järjestely, tiedot voidaan toimittaa sähköisesti, mikä korvaa 1 ja 2 kohdassa mainitut mallit."

f) Korvataan 21 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tuontiluvat ovat voimassa kuuden kuukauden ajan antamispäivästä. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tuojan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä jatkaa luvan voimassaoloaikaa kahdella kolmen kuukauden jaksolla. Voimassaolon jatkamisesta on ilmoitettava komissiolle. Tuoja voi poikkeustapauksissa pyytää voimassaolon jatkamista kolmannen kerran. Poikkeuksellinen voimassaolon jatkaminen voidaan sallia ainoastaan asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdyn päätöksen nojalla."

g) Lisätään 28 artiklaan kohta seuraavasti:

"7. Tuojan pyynnöstä jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat hyväksyä yhden yhteisen alkuperätodistuksen, joka liittyy useampaan kuin yhteen lähetykseen, silloin kun tavarat:

- a) sisältyvät samaan vientilisenssiin;
- b) luokitellaan samaan luokkaan;
- c) tulevat kaikki samalta viejältä, ne toimitetaan samalle tuojalle; ja
- d) niiden maahantuontimuodollisuudet suoritetaan yhdessä yhteisön tullitoimipaikassa.

Tätä menettelyä sovelletaan tuontiluvan voimassaolon ajan, mukaan luettuna sen voimassaolon jatkaminen.

Sen estämättä, mitä d alakohdassa säädetään, jos ensimmäisen lähetyksen maahantuonnin jälkeen jäljellä olevien tavaroiden tulliselvitys on tehtävä toisessa tullitoimipaikassa kuin missä alkuperäinen alkuperätodistus esitettiin, ensimmäinen tullitoimipaikka voi tuojan kirjallisesta pyynnöstä antaa yhden tai useampia korvaavia alkuperätodistuksia, jotka vastaavat alkuperäisessä todistuksessa jäljellä olevia määriä. Korvaavassa todistuksessa olevien eritteiden on oltava samat kuin alkuperäisessä todistuksessa. Korvaavia todistuksia on pidettävä niihin liittyvien tuotteiden lopullisina alkuperätodistuksina."

2. Korvataan liitteen VIII kohdassa "Lisäedellytykset" (9 sarakke) jokainen maininta "Muut määrät voivat olla sallittuja 16 artiklan mukaisten neuvottelujen jälkeen" seuraavasti:

"Komissio voi sallia muut määrät 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen."

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 392/2001,
annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä helmikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 27 päivänä helmikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	101,9
	204	47,8
	212	105,3
	624	113,7
	999	92,2
0707 00 05	052	111,6
	068	133,9
	628	144,3
	999	129,9
0709 90 70	052	105,5
	204	72,7
	999	89,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,3
	204	46,4
	212	49,8
	220	49,4
	624	59,5
	999	53,5
0805 20 10	204	91,4
	999	91,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	76,1
	204	58,7
	600	68,3
	624	76,5
	999	69,9
0805 30 10	600	52,1
	999	52,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2
	388	99,3
	400	86,7
	404	79,5
	508	91,5
	512	108,6
	720	103,2
	728	101,4
	999	95,2
0808 20 50	388	88,4
	400	99,7
	512	78,7
	528	79,9
	999	86,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 393/2001,
annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,
Suomessa ja Ruotsissa tuotettua viljaa koskevasta erityisestä interventiotöimenpiteestä annetun
asetuksen (EY) N:o 2097/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä, vientitukien myöntämisestä ja häiriötilanteessa toteutettavista toimenpiteistä vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2097/2000 ⁽⁵⁾, avataan Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu. Nykytilanteessa on syytä lisätä tarjouskilpailutettavaa määrää.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2097/2000 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vientitukena toteutettavaa erityistä interventiotöimenpidettä sovelletaan 650 000 tonniin Suomessa ja Ruotsissa tuotettua kauraa, jota on tarkoitus viedä Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin.

Mainittuun tukeen sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklaa sekä sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä soveltuvien osin.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 249, 4.10.2000, s. 15.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 394/2001,**annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,****lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2700/93 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

yhdenmukainen epäsuotuisalla alueella toimivan tuottajan muutetun määritelmän kanssa.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (4) Asetuksen (ETY) N:o 3493/90 muutos tuli voimaan 23 päivänä joulukuuta 2000. Koska muutoksen myötä tuottajien on entistä helpompi täyttää edellytykset, tätä asetusta on syytä soveltaa markkinointivuoden 2001 alusta.

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1669/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 9 kohdan,

- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat lampaiden ja vuohien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkion myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3493/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2825/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 4 kohdan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

sekä katsoo seuraavaa:

1 artikla

- (1) Lampaiden ja vuohien kasvatukselle tietyillä yhteisön epäsuotuisilla alueilla myönnettävästä erityistuesta 14 päivänä toukokuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1323/90 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 193/98 ⁽⁶⁾, myönnetään erityistukea sellaisilla epäsuotuisilla alueilla toimiville tuottajille, jotka määrittävät Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁷⁾.

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2700/93 1 a artikla seuraavasti:

"1 a artikla

Erityistuen hakeminen tietyillä epäsuotuisilla alueilla (asetus (ETY) N:o 1323/90):

- (2) Asetuksen (ETY) N:o 3493/90 2 artiklan 2 kohdassa olevaa epäsuotuisalla alueella toimivan tuottajan määritelmää on muutettu niin, että se kattaa kaikki sellaiset lampaan- tai vuohenlihan tuottajat, joiden tila sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 17 artiklan mukaisesti määritellyillä alueilla tai joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee tällaisilla alueilla.
- (3) Tästä syystä lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annettua komission asetusta (ETY) N:o 2700/93 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1410/1999 ⁽⁹⁾, on muutettava, jotta se olisi

1. Asetuksen (ETY) N:o 1323/90 1 artiklassa säädetyn erityistuen saamiseksi tuottajan, joka täyttää asetuksen (ETY) N:o 3493/90 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan edellytykset ja:

- a) joka on velvollinen tekemään vuosittain ilmoituksen maatalousmaana käytetystä tilansa maa-alasta pinta-alatukihakemuksessa, josta säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa, on mainittava tässä ilmoituksessa ne epäsuotuisilla alueilla sijaitsevat viljelylohkot, joita käytetään maatalousmaana;
- b) joka ei ole velvollinen esittämään a alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta, on esitettävä vuosittain erityinen ilmoitus, jossa tapauksen mukaan käytetään yhdenmukaisen järjestelmän mukaista viljelylokkien tunnistajärjestelmää. Tässä ilmoituksessa on osoitettava kaikkien tuottajan omistamien, vuokraamien tai jollain tavoin käyttämien maa-alueiden sijainti ja pinta-ala sekä ilmoitettava sellaiset epäsuotuisilla alueilla sijaitsevat lohkot, joita käytetään maatalousmaana. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämä erityinen ilmoitus sisältyy uuhi- ja/tai vuohipalkkiohakemukseen.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 8.⁽³⁾ EYVL L 337, 4.12.1990, s. 7.⁽⁴⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 132, 23.5.1990, s. 17.⁽⁶⁾ EYVL L 20, 27.1.1998, s. 18.⁽⁷⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.⁽⁸⁾ EYVL L 245, 1.10.1993, s. 99.⁽⁹⁾ EYVL L 164, 30.6.1999, s. 53.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää esittämään omistuskirjan, vuokrasopimuksen tai tuottajien välisen kirjallisen sopimuksen sekä tarvittaessa vakuutuksen sellaiselta paikalliselta tai alueelliselta viranomaiselta, joka on luovuttanut maatalousmaana käytetyt maa-alueet kyseisen tuottajan käyttöön. Vakuutuksessa on mainittava tuottajalle myönnetyn maa-alan pinta-ala sekä epäsuotuisilla alueilla sijaitsevat viljelylohkot.
3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että myös 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa erityinen ilmoitus tehdään pinta-alatukihakemuksen avulla.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle jokaisena markkinointivuonna ennen 30 päivää kesäkuuta niiden tuottajien lukumäärä ja alueellinen sijainti, jotka hakevat tuottajapalkkiota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vakuutuksen perusteella.
5. Tuottajan pinta-alailmoitus ja erityinen ilmoitus on tarkastettava asetuksen (ETY) N:o 3887/92 6 ja 7 artiklan säännösten mukaisesti. Edellä mainitun menetelyn mukaan tosiasiallisesti määritettyjä pinta-aloja käytetään laskettaessa tilan epäsuotuisalla alueella sijaitsevan maatalousmaan prosenttiosuutta tilan koko maatalousmaasta.

6. Jos edellä mainitut tuottajan esittämät asiakirjat osoittavat, että vähintään 50 prosenttia maatalousmaasta sijaitsee epäsuotuisilla alueilla, mutta tarkastuksen yhteydessä tosiasiallisesti määritetty prosenttiosuus on pienempi kuin 50, erityistukea ei makseta ja uuhipalkkiosta vähennetään prosenttiosuus, joka vastaa tosiasiallisesti määritetyn prosenttiosuuden ja 50 prosentin välistä erotusta.

Jos kyseessä on kuitenkin tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin johdosta tehty väärä ilmoitus:

- asianomainen tuottaja menettää oikeutensa uuhi-/vuohipalkkioihin kyseisenä markkinointivuonna, ja
- jos väärä ilmoitus on tehty tahallisesti, tuottaja menettää oikeutensa kyseisiin palkkioihin seuraavan markkinointivuoden aikana.

Näitä rajoituksia ei sovelleta, jos tuottaja kykenee osoittamaan, että pinta-alan määrittäminen on perustunut toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisiksi toteamiin tietoihin.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuoden 2001 alusta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 395/2001,**annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,****tietyjen ohjeellisten määrien ja toimijakohtaisten enimmäismäärien vahvistamisesta banaanien tuontia yhteisöön koskevien todistusten antamiseksi tariffikiintiöiden ja perinteisten AKT-banaanien määrien osana vuoden 2001 toisena vuosineljänneksenä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 216/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 404/93 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2001 ja erityisesti sen 2 artiklan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 216/2001 2 artiklan toisessa alakohdassa säädetään, että asetuksen (ETY) N:o 404/93 muutosta sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2001. Komissio voi kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 404/93 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen siirtää tämän päivämäärän aina 1 päivään heinäkuuta 2001, jos se osoittautuu tarpeelliseksi tariffikiintiöjärjestelmän hallinnointiin tehtyjen muutosten täytäntöönpanemiseksi. Tämän säännöksen soveltaminen on osoittautunut tarpeelliseksi. Tariffikiintiöiden uuden hallinnointimenetelmän käyttöönotto ja menetelmän soveltamiseen liittyvien yhteisön ja kansallisten hallintotoimenpiteiden hyväksyminen tekevät perustelluksi asetuksen (EY) N:o 216/2001 säännösten soveltamisen lykkäämisen 1 päivään heinäkuuta 2001, kun otetaan erityisesti huomioon nykyään sovellettu neljännesvuosittainen hallinnointimenetelmä.
- (2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2362/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1632/2000 ⁽⁴⁾, 14 artiklan 1 kohdassa säädetään mahdollisuudesta vahvistaa tuontitodistusten antamista varten kullekin kolmelle ensimmäiselle vuosineljännekselle ohjeellinen määrä, joka ilmaistaan yhtenäisenä prosenttimääränä käytettävissä olevista määristä asetuksen liitteessä I mainitun kunkin alkuperän osalta.
- (3) Toisaalta yhteisössä vuonna 2000 kaupan pidettyjen banaanien määriin ja erityisesti toisen vuosineljänneksen aikaiseen todelliseen tuontiin sekä toisaalta yhteisön

markkinoiden hankinta- ja kulutusnäkyymiin vuoden 2001 saman toisen vuosineljänneksen aikana liittyvien tietojen analyysin perusteella on syytä vahvistaa koko yhteisön tyydyttävän hankinnan varmistamiseksi kunkin asetuksen (EY) N:o 2362/98 liitteessä I mainitun alkuperän osalta ohjeellinen määrä, jonka suuruus on 30 prosenttia sille myönnetystä määrästä.

- (4) Samojen tietojen perusteella olisi vahvistettava enimmäismäärä, jonka rajoissa kukin toimija voi esittää todistushakemuksia vuoden 2001 toisen vuosineljänneksen aikana asetuksen (EY) N:o 2362/98 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (5) On muistettava, että banaanien tuonnista tariffikiintiöissä ja perinteisinä AKT-banaaneina vuonna 2001 26 päivänä lokakuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2374/2000 ⁽⁵⁾ 1 artiklan mukaisesti määrät, joiden rajoissa vuodeksi 1999 rekisteröity perinteinen toimija voi esittää tuontitodistushakemuksia vuoden 2001 jonkin vuosineljänneksen aikana, määritellään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman ja toimijalle vuoden 1999 osalta ilmoitetun viitemäärän perusteella. Uutta toimijaa koskeva enimmäismäärä määritetään soveltamalla kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistamaan vuosimäärään kullekin kyseessä olevalle toimijalle ilmoitettua kiinteää prosenttimäärää asetuksen (EY) N:o 2598/2000 ⁽⁶⁾ liitteen mukaisesti.
- (6) Tämän asetuksen säännösten on tultava voimaan viipymättä ennen kuin vuoden 2001 toista vuosineljännestä koskeva todistushakemusten jättämisaika alkaa.
- (7) Tämän asetuksen säännökset annetaan markkinoiden hankinnan jatkuvuuden takaamiseksi vuoden 2001 toisen vuosineljänneksen aikana sekä toimittajamaiden kanssa käytävän kaupan jatkamiseksi, mutta ne eivät rajoita mahdollisesti myöhemmin toteutettavia toimenpiteitä erityisesti niiden sitoumusten noudattamiseksi, jotka yhteisö on Maailman kauppajärjestön (WTO) yhteydessä antanut, eivätkä toimijat voi perustaa oikeutettuja vaatimuksia näihin säännöksiin tuontijärjestelyn jatkamiseksi.
- (8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat banaanin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 31, 2.2.2001, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 275, 27.10.2000, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 300, 29.11.2000, s. 6.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 216/2001 1 artiklaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001.

2 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2362/98 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ohjeellinen määrä banaanien tuomiseksi asetuksen (ETY) N:o 404/93 18 ja 19 artiklassa tarkoitettujen tariffikiintiöiden ja perinteisten AKT-banaanien määrien osana vuoden 2001 toisena vuosineljänneksenä 30 prosentiksi niistä määristä, jotka on vahvistettu kunkin asetuksen (EY) N:o 2362/98 liitteessä I mainitun alkuperän osalta.

3 artikla

1. Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2362/98 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kullekin perinteiselle toimijalle sallittu määrä vuoden 2001 toisena vuosineljänneksenä 31 prosentiksi mainitun asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vuodeksi 1999 vahvistamasta ja toimijalle ilmoitetusta viitemäärästä.

2. Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2362/98 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kullekin uudelle toimijalle sallittu määrä vuoden 2001 toisena vuosineljänneksenä 31 prosentiksi vahvistetusta ja kyseiselle toimijalle asetuksen (EY) N:o 2374/2000 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitetusta määrästä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 396/2001,**annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,****merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY—MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevien suojatoimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisellä kaudella**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/169/EY⁽²⁾, jäljempänä 'MMA-päätös', ja erityisesti sen 109 artiklan,

on kuullut kyseisen päätöksen liitteessä IV olevan 1 artiklan 2 kohdassa perustettua komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio on todennut, että merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (jäljempänä 'MMA') tulevan, erityisesti sellaisenaan EY—MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen tuodun sokerin (CN-koodi 1701) ja CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien sokeri- ja kaakaoseosten tuonti lisääntyi voimakkaasti vuodesta 1997 vuoteen 1999. Kyseinen tuonti kasvoi 0 tonnista vuonna 1996 yli 53 000 tonniin vuonna 1999. Kyseisille tuotteille myönnetään yhteisöön tuotaessa vapautus tuontitulleista ja niitä voidaan tuoda ilman määrällisiä rajoituksia MMA-päätöksen 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(2) Merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön tehdyn päätöksen 91/482/ETY jatkamisesta 25 päivänä helmikuuta 2000 tehdyllä päätöksellä neuvosto jatkoi MMA-päätöksen voimassaoloaikaa yhdellä vuodella 28 päivään helmikuuta 2001. Komissio on ehdottanut neuvostolle, että päätöksen 91/482/ETY soveltamista jatkettaisiin neljän kuukauden ajan 30 päivään kesäkuuta 2001 asti.

(3) Komissio on rajoittanut EY—MMA-alkuperäkumulaation merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY—MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden

tuontia koskevista suojatoimenpiteistä 29 päivänä syyskuuta 2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2081/2000⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2496/2000⁽⁴⁾, johdanto-osan 1 kappaleessa tarkoitettujen tuotteiden osalta 4 848 tonnin soke-
rimäärään 1 päivän lokakuuta 2000 ja 28 päivän helmikuuta 2001 väliseksi kaudeksi.

(4) Yhteisön sokerimarkkinoilla on viime vuosien aikana ilmennyt vaikeuksia. Kyseiset markkinat ovat ylijäämäiset. Sokerin kulutus on vakaa, ja noin 12,7 miljoonan tonnin vuositasolla. Kiintiön alaisen tuotannon määrä on noin 14,3 miljoonaa tonnia vuodessa. Sokerin yhteisöön tuonnin vuoksi on täten vietävä vastaava määrä yhteisön sokeria, jota ei voida myydä kyseisillä markkinoilla. Tällaisen sokerin vientituki — määrätyn kiintiörajoituksen — maksetaan yhteisön talousarviosta (tällä hetkellä noin 435 euroa/tonni). Tuetun viennin määrää rajoitetaan kuitenkin Uruguayn kierroksen yhteydessä tehdyllä maatalousopimuksella⁽⁵⁾ siten, että se alennetaan markkinointivuonna 1995/1996 tuetusta 1 555 600 tonnista 1 273 500 tonniin markkinointivuonna 2000/2001.

(5) Nämä vaikeudet uhkaavat saattaa sokerin yhteisen markkinajärjestelyn huomattavaan epätasapainoon. Komissio on pienentänyt yhteisön tuottajien kiintiöitä 498 800 tonnia markkinointivuoden 2000/2001 osalta⁽⁶⁾. Sokerin ja paljon sokeria sisältävien tuotteiden ylimääräinen tuonti MMA:ista edellyttää yhteisön tuottajien kiintiöiden merkittävämpää pienentämistä ja näin ollen tuottajien tulotakuun suurempaa menetystä.

(6) Yhteisön erästä toiminta-alaa heikentävät vaikeudet ovat siis edelleen olemassa. Tämän vuoksi komissio päätti 13 päivänä helmikuuta 2001, että MMA:ista tulevien sokerialan EY—MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevan MMA-päätöksen 109 artiklan mukaisen suojalausekkeen soveltamista on syytä jatkaa.

(7) MMA-päätöksen tavoitteena on sen 100 artiklan mukaan edistää MMA:iden ja yhteisön välistä kauppaa ottaen huomioon osapuolten kehitystaso. MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti on valittava ensisijaisesti toimenpiteitä, jotka vähiten häiritsevät assosiointia ja yhteisöä. Nämä toimenpiteet on lisäksi rajoitettava niihin, jotka ovat ehdottomasti välttämättömiä mahdollisesti ilmenevien häiriöiden poistamiseksi.

⁽³⁾ EYVL L 246, 30.9.2000, s. 64.

⁽⁴⁾ EYVL L 288, 15.11.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 2073/2000, annettu 29 päivänä syyskuuta 2000, sokerialan tuotantokiintiöiden takuunalaisen määrän alentamisesta ja puhdistamoiden hankintojen arvioiduista enimmäistarpeista etuuskohteluun oikeuttavissa tuontijärjestelyissä markkinointivuonna 2000/2001 (EYVL L 246, 30.9.2000, s. 38).

⁽¹⁾ EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 55, 29.2.2000, s. 67.

- (8) Tätä varten vaikuttaa aiheelliselta rajoittaa CN-koodeihin 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien tuotteiden osalta EY—MMA-alkuperäkumulaatio 3 878 tonnin enimmäismäärään sokeria 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 väliseksi kaudeksi, sillä tämä määrä vastaa kyseisten tuotteiden osalta vuotta 1999 edeltävien kolmen vuoden aikana todetun tuonnin suurimpien vuotuisten määrien yhteismäärää. Huomioon otettavien sokerimäärien määrittämistä varten komissio panee merkille Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asioissa T-94/00R, T-110/00R ja T-159/00R⁽¹⁾ 12 päivänä heinäkuuta ja 8 päivänä elokuuta 2000 tekemissä päätöksissä esitetyn kannan, jota se ei kuitenkaan pidä perusteltuna. Tarpeettomien menettelyjen välttämiseksi ja yksinomaan kyseisten suojatoimenpiteiden hyväksymiseksi komissio ottaa näin ollen huomioon CN-koodiin 1701 kuuluvan sokerin vuoden 1997 osalta 10 372,2 tonnin kokonaismäärän. Tämä määrä vastaa Eurostatin toteamaa MMA:ista tulevan, EY—MMA- ja AKT—MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen tuodun sokerin kokonaistuontia.
- (9) CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien tuotteiden tuontiin on niin ikään sovellettava suojatoimenpiteitä ottaen huomioon suuri sokeripitoisuus ja sellaisenaan tuotavaa sokeria vastaavat sokerin yhteiseen markkinajärjestelyyn kohdistuvat haitalliset vaikutukset. Tällä toimenpiteellä olisi taattava, että MMA:ista peräisin olevien tuotujen sokerivalmisteiden määrät eivät ylitä määrää, joka voi häiritä sokerin yhteistä markkinajärjestelyä, ja varmistettava niille markkinointikanavat.
- (10) Komissio on ehdottanut neuvostolle MMA-päätöksen uudelleentarkastelun yhteydessä sokerialan kumulaation sallivien säännösten poistamista.
- (11) Tuontitavaroita, joihin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä, koskevat erityistarkastukset sekä vapaaseen liikkeeseen luovutusta ja tullausarvoa koskevilla yhteisön säännöksillä käyttöön otetut tarkastukset, jotka on vahvistettu erityisesti yhteisön tullikooduksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000⁽³⁾, ja joita sovelletaan kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa, ovat omiaan varmistamaan tässä asetuksessa käyttöön otettujen säännösten noudattamisen.
- (12) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi, keinottelujen välttämiseksi ja CN-koodeihin 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien tuotteiden tehokkaiden tarkastusten mahdollistamiseksi on syytä täsmentää todistushakemusten esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Todistushakemuksissa on EY—MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden osalta erityisesti annettava todisteet siitä, että hakija harjoittaa sokerialalla tavanomaista

kauppaa ja että sama henkilö ei ole esittänyt muita todistushakemuksia, ja siinä on oltava todisteet todistuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen tarvittavan erityisvakuuden antamisesta.

- (13) Tuontivaikutusten perusteella suojatoimenpiteitä on aiheellista soveltaa viipymättä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Päätöksen 91/482/ETY liitteessä II olevassa 6 artiklassa tarkoitettu EY—MMA-alkuperäkumulaatio sallitaan tämän asetuksen voimassaoloaikana CN-koodeihin 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvien tuotteiden osalta 3 878 tonnin sokerimäärään asti.

Kyseisen rajoituksen noudattamiseksi huomioon otetaan muiden tuotteiden kuin sellaisenaan tuodun sokerin osalta tuodun tuotteen sokeripitoisuus.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti edellyttää tuontitodistuksen esittämistä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000⁽⁴⁾ säännösten mukaisesti.

2. Eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT—MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97⁽⁵⁾ 2—6 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

Kuitenkin

- todistusten järjestysnumero on 53.0001,
- todistushakemukset voivat koskea 3 878 tonnin enimmäismäärää,
- asetuksen (EY) N:o 2553/97 4 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta,
- hakemukset esitetään toimivaltaisille viranomaisille kunkin kuukauden viiden ensimmäisen työpäivän aikana lukuun ottamatta maaliskuuta 2001, jolloin hakemukset esitetään viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2001,
- yhtenäistä vähennyskerrointa sovelletaan ja uusien hakemusten vastaanottaminen keskeytetään, kun tuontitodistushakemusten kattama määrä ylittää 3 878 tonnia tämän asetuksen soveltamisaikana,
- tuontitodistusten voimassaoloaika päättyy niiden myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 349, 19.12.1997, s. 26.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen EY—MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden osalta toimijoiden on yhteisön tullialueelle vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien muodollisuuksien täyttämisen yhteydessä esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille niiden vientitodistusten jäljennökset, jotka on annettu kyseisissä tuotteissa käytettävälle sokerille sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 397/2001,
annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,
hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2190/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 298/2000 ⁽⁴⁾, annetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi mainitussa artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen ja näiden tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen tilanne tai kehitysnäkymät. Olisi myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettut kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat. Kansainvälisen kaupan hinnat on vahvistettava ottaen huomioon mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut hintanoteeraukset ja hinnat.
- (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.

- (7) Yhteisiä laatuvaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, sitruunoita, appelsiineja, omenoita ja persikoita ja nektariineja, luokkiin ekstra ja I kuuluvia syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä sekä kuorittuja manteleita, hasselpähkinöitä ja kuorellisia saksanpähkinöitä voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
- (8) Edellä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta markkinoiden nykytilanteeseen tai niiden kehitysnäkymiin ja erityisesti hedelmien ja vihannesten hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa seuraa, että tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti olisi sallittava käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokas käyttö välttämien kyseisten toimijoiden välinen syrjintä. Tämän vuoksi olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi. Näistä syistä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi olisi vahvistettava kiintiöt tuotteittain.
- (10) Komission asetuksella (EY) N:o 3846/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2849/2000 ⁽⁶⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikeistö vientitukien osalta.
- (11) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁷⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt.
- (12) Markkinatilanteen vuoksi ja käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi olisi yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen valittava tarkoituksenmukaisin vientitukijärjestelmä tietyille tuotteille ja tiettyihin määräraikkoihin, ja tämän vuoksi vientitukia ei pitäisi vahvistaa samanaikaisesti hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2190/96 1 artiklassa tarkoitettujen A1- ja A2-menettelyjen mukaisesti kyseisen vientikauden osalta. A2-menettelyssä olisi lisäksi erotettava lähellä ja kauempana olevat määräraikat.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 34, 9.2.2000, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 335, 30.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

- (13) Eri tuotteiden osalta säädetyt määrät on syytä jakaa eri vientitukijärjestelmien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon tuotteiden pilaantuvuus.
- (14) Tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

2. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta liitteessä tarkoitettuihin oikeutettuihin määriin.

3. A1- ja A2-todistusten voimassaoloaika on kaksi kuukautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2190/96 4 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamista.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hedelmä- ja vihannesalan vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 27 päivänä helmikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Menettely Todistusten hakuajanjakso					
		A1 10.3.—6.5.2001		A2 12.—13.3.2001		B 17.3.—13.5.2001	
		Määrä (EUR/nettonni)	Arviodut määrät (t)	Tuen ohjeellinen määrä (EUR/nettonni)	Arviodut määrät (t)	Tuen ohjeellinen määrä (EUR/nettonni)	Arviodut määrät (t)
0702 00 00 9100	F08	18		18	5 786	18	11 830
0802 12 90 9000	A00	45	357			45	342
0802 22 00 9000	A00	103	636			103	1 938
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	A00	45		45	24 509	45	42 495
0805 30 10 9100	A00	35		35	14 931	35	13 869
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	25		25	5 440	25	4 404

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F08 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa ja Bulgariaa.

F09 Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jugoslavian liittotasavalta (Serbia, Montenegro), Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldova, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklassa tarkoitetut määräpaikat, Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Arfikkaa, Arabian niemimaan valtiot (Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait ja Jemen), Syyria, Iran ja Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 398/2001,
annettu 27 päivänä helmikuuta 2001,
tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 624/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa

(EY) N:o 1411/2000 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 72/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä helmikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 45.

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 27 päivänä helmikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	26,41	3,36
1701 11 90 ⁽¹⁾	26,41	8,33
1701 12 10 ⁽¹⁾	26,41	3,23
1701 12 90 ⁽¹⁾	26,41	7,90
1701 91 00 ⁽²⁾	24,24	13,44
1701 99 10 ⁽²⁾	24,24	8,59
1701 99 90 ⁽²⁾	24,24	8,59
1702 90 99 ⁽³⁾	0,24	0,40

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 26 päivänä helmikuuta 2001,
merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan yhteisöön tehdyn päätöksen 91/
482/ETY voimassaolon jatkamisesta**

(2001/161/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon päätöksen 91/482/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 240 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Odoteltaessa uuden merentakaisten maiden ja alueiden (MMA) assosioinnista Euroopan yhteisöön tehtävän neuvoston päätöksen voimaantuloa on syytä jatkaa päätöksen 91/482/ETY säännösten voimassaoloa uuden päätöksen voimaantuloon mutta korkeintaan 1 päivään joulukuuta 2001 asti.
- (2) Jotta MMA:iden kansalaiset voivat edelleen osallistua yhteisön ohjelmiin, olisi tilapäisesti otettava huomioon ne uudet yhteisön ohjelmat, jotka seuraavat niitä ohjelmia, jotka ovat lakanneet olemasta voimassa tai jotka on perustettu välivaiheen aikana,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Muutetaan päätös 91/482/ETY seuraavasti:

1) Muutetaan 233 c artikla seuraavasti:

a) Korvataan johtolause seuraavasti:

”MMA:iden kansalaisiin sovelletaan jäljempänä lueteltuja ohjelmia ja niitä seuraavia ohjelmia niiden edellytysten mukaisesti, joita sovelletaan heidän jäsenvaltioihinsa”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”Komissio voi muuttaa tätä luetteloa MMA:n tai jäsenvaltion pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan lisätäkseen siihen tarkoituksenmukaiset uudet ohjelmat.”.

2) Korvataan 240 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivään joulukuuta 2001 asti.”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2001.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2000/169/EY (EYVL L 55, 29.2.2000, s. 67).

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1347/2000 36 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti annetut Ruotsin ja Suomen ilmoitukset ⁽¹⁾

a) Ruotsin ilmoitus

Ruotsi ilmoittaa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1347/2000 36 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, että avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyä sopimusta sekä siihen liittyvää lisäpöytäkirjaa sovelletaan kokonaisuudessaan Ruotsin ja Suomen välillä asetuksen säännösten sijasta siitä päivästä alkaen, jona kyseisen yleissopimuksen muuttamisesta 6 päivänä helmikuuta 2001 tehty Pohjoismaiden välinen sopimus tulee voimaan Ruotsin ja Suomen välillä.

b) Suomen ilmoitus

Suomi käyttää tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1347/2000 (Bryssel II -asetus) 36 artiklan 2 kohdan mukaista oikeuttaan soveltaa avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyä sopimusta sekä siihen liittyvää lisäpöytäkirjaa (pohjoismainen avioliittosopimus) kokonaisuudessaan Suomen ja Ruotsin keskinäisissä suhteissa Bryssel II -asetuksen sijasta sen jälkeen, kun 6.2.2001 allekirjoitettu sopimus pohjoismaisen avioliittosopimuksen muuttamisesta on tullut Suomen ja Ruotsin välillä voimaan.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 19.

Tiedotus 23 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn EY—Meksiko-yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2000 (jäljempänä 'päättös') julkisia hankintoja koskevan III osaston voimaantulosta ⁽¹⁾

EY—Meksiko-yhteisneuvosto ⁽²⁾ katsoi 32 artiklan mukaisesti perustetun erityiskomitean suosituksen N:o 1/2000 perusteella, että 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot oli vaihdettu liitteen XIV mukaisesti, joten päätöksen julkisia hankintoja koskeva III osasto tulee 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti voimaan 27 päivänä helmikuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 30.6.2000, s. 10.

⁽²⁾ Perustettu Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Meksikon yhdysvaltojen taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevalla sopimuksella (EYVL L 276, 28.10.2000, s. 44).

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä joulukuuta 2000,
Espanjan kivihiiliteollisuudelle myöntämästä tuesta vuonna 2000

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4190)

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/162/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä 28 päivänä joulukuuta 1993 tehdyn komission päätöksen N:o 3632/93/EHTY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

I

- (1) Espanja ilmoitti komissiolle 5 päivänä lokakuuta 1999 päivätyssä kirjeessä päätöksen N:o 3632/93/EHTY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti rahoitustoimenpiteistä, jotka se aikoi toteuttaa kivihiiliteollisuuden hyväksi vuonna 2000. Komission 11 päivänä marraskuuta 1999 ja 7 päivänä syyskuuta 2000 päiväämissä kirjeissä esittämien pyyntöjen johdosta Espanja täydensi antamia tietoja 24 päivänä heinäkuuta 2000 ja 8 päivänä marraskuuta 2000 päiväämissään kirjeissä.
- (2) Espanja ilmoitti komissiolle 7 päivänä lokakuuta 1999 päiväämissään kirjeessä yrityskohtaiset tuotantokustannukset vuonna 1998.
- (3) Toisessa, 24 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Espanja ilmoitti päätöksen N:o 3632/93/EHTY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotantovuoden 1999 aikana tosiasiallisesti maksetun tuen määrän.
- (4) Päätöksen N:o 3632/93/EHTY nojalla komissio tekee päätöksen seuraavista rahoitustoimista varainhoitovuodeksi 2000:
 - a) 116 180 miljoonan Espanjan pesetan (698 255 862,87 euron) suuruinen tuki kivihiiltä tuottavien yritysten varsinaisesta toiminnasta aiheutuneiden tappioiden kattamiseen;

- b) 55 209 miljoonan pesetan (331 812 772,71 euron) suuruinen tuki, joka kattaa kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisen, järjeistämisen, rakenneuudistuksen ja toiminnan vähentämisen vuoksi työttömiksi jääneille työntekijöille maksetut poikkeukselliset sosiaalituet;
- c) 15 152 miljoonan pesetan (91 065 354,06 euron) suuruinen tuki, joka kattaa kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisesta, järjeistämisestä, rakenneuudistuksesta ja toiminnan vähentämisestä johtuvista kivihiiltä tuottavien laitosten sulkemisista aiheutuvat tekniset kustannukset.

- (5) Espanjan kivihiiliteollisuutensa hyväksi suunnittelemaat rahoitustoimet vastaavat päätöksen N:o 3632/93/EHTY 1 artiklan määräyksiä. Komission on siten päätettävä kyseisistä toimenpiteistä edellä mainitun päätöksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komission ratkaisu riippuu siitä, onko rahoitustoimissa noudatettu edellä mainitun päätöksen 2 artiklassa esitettyjä yleisiä tavoitteita ja vaatimuksia sekä sen 3 ja 4 artiklassa vahvistettuja erityisvaatimuksia, ja siitä, ovatko rahoitustoimet yhteensopivia yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa. Lisäksi komissio arvioi tarkastelunsa yhteydessä edellä mainitun päätöksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko toimenpiteet yhdenmukaisia nykyaikaistamiseen, järjeistämiseen, rakenneuudistukseen ja toiminnan vähentämiseen tähtäävän suunnitelman kanssa. Komissio hyväksyi suunnitelman päätöksellään 98/637/EHTY ⁽²⁾.

II

- (6) Komissio esitti päätöksessään 98/637/EHTY arvionsa, joka koski Espanjan ilmoittaman, kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamiseen, järjeistämiseen, rakenneuudistukseen ja toiminnan vähentämiseen tähtäävän suunnitelman vuosina 1998—2002 toteutettavan vaiheen yhteensopivuutta päätöksen N:o 3632/93/EHTY sisältämien yleisten ja erityisten tavoitteiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1993, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 303, 13.11.1998, s. 57.

- (7) Komissio on varmistanut, että toimet, joita on toteutettu vuonna 1999 Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamista, järjeistämistä, rakenneuudistusta ja toiminnan vähentämistä varten, sekä toimet, joista on ilmoitettu vuoden 2000 osalta, vastaavat suunnitelmia, joiden yhteensopivuuden komissio oli todennut päätöksessään 98/637/EHTY.
- (8) Espanjan kivihiilituotannon määrä vuonna 1999 oli 15 418 272 tonnia, mikä on 5,5 prosenttia vähemmän kuin vuonna 1998. Vuoden 2000 tuotannoksi Espanja on arvioinut 14 611 728 tonnia, mikä on 5,25 prosenttia vähemmän kuin vuonna 1999. Nämä tuotantomäärät ovat alhaisemmat kuin suunnitelmassa mainitut.
- (9) Yritysten työntekijämäärää vähennettiin vuoden 1998 lopun 18 140 henkilöstä 17 345 henkilöön vuoden 1999 lopussa. Vuonna 2000 työntekijämäärän ennakoidaan pienenevän 1 500 henkilöllä.
- (10) Kaivoksia, joiden tuotantokapasiteetti on yhteensä 3 521 121 tonnia vuodessa, oli suljettavina tai niiden toimintaa supistettiin. Toiminnan supistamisen on tapahduttava ennen päätöksen N:o 3632/93/EHTY voimassaolon päättymistä.
- (11) Nämä suunniteltua laajemmat supistukset ovat seurausta siitä, että sulkemissuunnitelmiin on päätöksen N:o 3632/93/EHTY 4 artiklan mukaisesti sisällytetty yrityksiä, jotka eivät ole täyttäneet mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisia edellytyksiä toimintatuen myöntämiseksi.
- (12) Espanja ilmoitti 7 päivänä lokakuuta 1999 päivätyssä kirjeessään vuotta 1998 koskevat yritysten tuotantokustannukset komission päätöksen 1999/451/EHTY⁽¹⁾ määräysten mukaisesti. Komissio analysoi toimintatukea saaneiden yritysten tai tuotantoyksiköiden (pätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artikla) tuotantokustannusten kehitystä ja totesi, että vuoden 1992 hintoina ilmoitetuna tuotantokustannukset laskivat keskimäärin 102,5 ecusta/tec (hiilielkivalehtittonni) vuonna 1994 87,7 ecuun/tec vuonna 1998. Tuotantokustannukset laskivat siis keskimäärin 16,4 % vuosina 1994—1998. Tämä keskimääräinen lasku jakautuu seuraavasti: 22 prosentissa tuotantoa kustannukset laskivat yli 30 %, 7 prosentissa tuotantoa ne laskivat 20—30 %, 39 prosentissa tuotantoa ne laskivat 10—20 % ja 33 prosentissa tuotantoa lasku oli 0—10 %.
- (13) Yritykset Antracitas de Rengos SA ja Inversiones Terrales SA, joiden yhteenlaskettu vuotuinen tuotanto oli 90 000 tonnia, sulkiivat tuotantolaitoksensa lopullisesti. Espanja on sisällyttänyt sulkemis- tai toiminnan vähentämssuunnitelmaan, jossa määrätään vuotuisen kapasiteetin vähentämisestä 800 000 tonnilla vuonna 2000, seuraavat yritykset ja tuotantoyksiköt: Promotora de Minas de Carbón SA, UTE Terrales-Ubeda, Incomisa, Coto Minero Jove SA, Mina Escobal SL, Minas de Valde-losa SL, Virgilio Riesco SA, Minero Siderúrgica de Ponferrada SA-yritykseen kuuluva María-ryhmä, Coto Minero del Sil SA -yritykseen kuuluva Escandal-ryhmä sekä Uminsa-yritykseen kuuluvat Picadín-, Pontedo- ja Arbas-ryhmät. Suljettavien yritysten ja tuotantoyksiköiden vuotuinen tuotantokapasiteetti on 955 611 tonnia. Komissio on tarkastanut, etteivät edellä mainitut yritykset voi täyttää päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan 2 kohdassa esitettyjä edellytyksiä. Yritykset voivat näin ollen saada mainitun päätöksen 4 artiklan mukaista tuotannon vähentämistukea.
- (14) Espanja tarkkailee vuosina 2000—2002 tuotantokustannusten kehittymistä kussakin kivihiilialan yrityksessä, joka saa toimintatukea. Mikäli yritykset eivät onnistu pyrkimyksissään saada aikaan päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan 2 kohdan mukaista tuotantokustannusten laskusuuntausta, Espanjan on ehdotettava komissiolle tarvittavia korjaavia toimenpiteitä.
- (15) Espanjan ilmoittamaan vuoden 2000 toimintatappioiden kattamiseen tarkoitettuun tukeen sisältyi toimintatuen vähentäminen tämänhetkisen rahanarvon mukaan vuoteen 1999 verrattuna 4 prosentilla maanalaisten kaivosten ja 6 prosentilla avokaivosten osalta. Nämä supistukset ovat tukien asteittaista vähentämistä koskevan tavoitteen mukaisia. Päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 ja 4 artiklan mukaiset tuet on tarkoitettu kattamaan kokonaan tai osittain tuotantokustannusten ja sopimuspuolten vapaasti sopiman myyntihinnan välinen erotus ottaen huomioon maailmanmarkkinoilla vallitsevat olosuhteet.
- (16) Kaikki tuet, joita Espanja aikoo päätöksen N:o 3632/93/EHTY mukaisesti myöntää kivihiiliteollisuudelle vuonna 2000, on kyseisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti osoitettu kansallisista, alueellisista tai paikallisista julkisista talousarvioista. Osa Hunosa-yritykselle myönnettävästä tuesta voidaan maksaa julkisoikeudellisen laitoksen SEPI:n (Sociedad Estatal de Participaciones Industriales) kautta.
- (17) Edellä sanotun perusteella Espanjan esittämät vuotta 2000 koskevat toimet ovat yhdenmukaisia kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamiseen, järjeistämiseen, rakenneuudistukseen ja toiminnan vähentämiseen tähtäävän suunnitelman kanssa, josta komissio on antanut myönteisen lausunnon päätöksessään 98/637/EHTY. Tämä edellyttää kuitenkin, että kaikkia mainitun päätöksen vaatimuksia noudatetaan ja että erityisesti noudatetaan ehtoa, jonka mukaan yhteisön kivihiilimarkkinoilla toimivien tuottajien, ostajien ja käyttäjien välillä ei saa esiintyä syrjintää.

III

- (18) Mainittu 116 180 miljoonan Espanjan pesetan (698 255 862,87 euron) suuruinen tuki, jonka Espanja aikoo myöntää kivihiiliteollisuudelleen vuonna 2000, on tarkoitettu korvaamaan kivihiiltä tuottavien yritysten varsinaisesta toiminnasta aiheutuneet tappiot kokonaan tai osittain.
- (19) Tukien on tarkoitus kattaa ero tuotantokustannusten ja sopimuspuolten keskenään vapaasti sopiman myyntihinnan välillä ottaen huomioon maailmanmarkkinoilla vallitsevat olosuhteet.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 13.7.1999, s. 27.

- (20) Ilmoitettu määrä jakautuu päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan mukaiseen toimintatukeen, jonka suuruus on 48 696 miljoonaa pesetaa (292 668 864,35 euroa), ja saman päätöksen 4 artiklan mukaiseen tuotannon vähentämistukeen, jonka suuruus on 67 484 miljoonaa pesetaa (405 587 008,52 euroa).
- (21) Kyseinen 48 696 miljoonan pesetan (292 668 864,35 euron) suuruinen toimintatuki on tarkoitettu kattamaan 42 yrityksen toimintatappiot. Näiden yritysten vuodeksi 2000 suunniteltu kokonaistuotanto on 11 088 607 tonnia.
- (22) Tarkistettuaan toimintatukea saaneiden yritysten tuotantokustannukset vuoden 1992 hintoina komissio toteaa, että vuosina 1994—1997 havaittu tuotantokustannusten laskusuuntaus jatkuu vuonna 2000. Vuodeksi 2000 ennustetaan 11,23 prosentin laskua vuoteen 1998 verrattuna.
- (23) Päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan mukaisesti tukea saavien yritysten keskimääräiset tuotantokustannukset vuonna 1998 olivat 87,7 ecua/tec vuoden 1992 hintoina ilmoitettuna. Nämä tuotantokustannukset jakautuvat seuraavasti:
- 10 % tuotantokustannuksista 20—60 ecua/tec,
 - 50 % tuotantokustannuksista 60—80 ecua/tec,
 - 30 % tuotantokustannuksista 80—95 ecua/tec,
 - 10 % tuotantokustannuksista 95—199 ecua/tec.
- (24) Toimintatukea saavien yritysten vuonna 2000 tuottamaksi arvioidun 11 088 607 kivihiilitonnin (6 939 844 tec) keskimääräinen myyntihinta lämpövoimaloille on 8 902 pesetaa/tec (53,5 euroa/tec). Tämän tuotannon keskimääräisten kustannusten on arvioitu olevan 16 620 pesetaa/tec (100 euroa/tec) vuonna 2000. Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki vastaa tuotantokustannusten ja sopimuspuolten vapaasti sopiman myyntihinnan erotusta maailmanmarkkinoilla vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen.
- (25) Tuotannon vähentämiseen tarkoitettusta 67 487 miljoonan pesetan (40 560 503 888 euron) suuruudesta tuesta on myönnetty yritysten toiminnan aiheuttamien tappioiden kattamiseen seuraavat tuet: Hunosa-yritykselle 56 121 miljoonaa pesetaa (337 294 003,10 euroa), Mina la Camocha -yritykselle 4 940 miljoonaa pesetaa (29 689 997,96 euroa), Endesan maanlaisille kaivoksille 636 miljoonaa pesetaa (3 822 436,98 euroa), Encasur-yrityksen maanlaisille kaivoksille 322 miljoonaa pesetaa (1 935 258,98 euroa), Antracitas de Guillón -yritykselle 903 miljoonaa pesetaa (5 427 139,3 euroa), Coto Minero Jove SA:lle 681 miljoonaa pesetaa (4 092 892,43 euroa), Inversiones Terrales-Plácido Ubedalle 83 miljoonaa pesetaa (498 840,05 euroa), Industrial y Comercial Mineral (Incomisa) 154 miljoonaa pesetaa (925 558,64 euroa), Mina Escobalille 52 miljoonaa pesetaa (312 526,29 euroa), Minas de Escuchalle 356 miljoonaa pesetaa (2 139 603,09 euroa), Minas de Valdeloso SL:lle 118 miljoonaa pesetaa (709 194,28 euroa), Promotora de Minas de Carbón SA:lle 445 miljoonaa pesetaa (2 674 503,86 euroa), Virgilio Riesco SA:lle 189 miljoonaa pesetaa (1 135 912,88 euroa), Uminsa-yrityksen Picardín-, Pontedo- ja Arbas-ryhmille 600 miljoonaa pesetaa (3 606 072,27 euroa), Minero Siderúrgica de Ponferrada SA -yrityksen María-ryhmälle 853 miljoonaa pesetaa (5 126 633,25 euroa) ja Coto Minero del Sil SA:n Escandal-ryhmälle 1 029 miljoonaa pesetaa (6 184 414,55 euroa). Tuotannon vähentämistuen kohteena olevan tuotannon vuotuinen kokonaiskapasiteetti on 3 523 121 tonnia.
- (26) Osa Hunosa-yritykselle myönnetystä 56 121 miljoonan pesetan (337 294 003,1 euron) tuesta, tarkemmin sanottuna 37 989 miljoonaa pesetaa (228 318 488,3 euroa), myönnetään SEPI:n kautta.
- (27) Tuotannon vähentämistukea saavien yritysten vuonna 2000 tuottamaksi arvioidun 3 523 121 kivihiilitonnin (2 263 857 tec) keskimääräinen myyntihinta lämpövoimaloille on 9 167 pesetaa/tec (55,1 euroa/tec). Koska tämän tuotannon keskimääräisten kustannusten on arvioitu olevan 39 100 pesetaa/tec (235 euroa/tec) vuonna 2000, komissio toteaa, että ilmoitettu tuki vastaa tuotantokustannusten ja sopimuspuolten vapaasti sopiman myyntihinnan erotusta maailmanmarkkinoilla vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen.
- (28) Kivihiiltä tuottavien yritysten toiminnan tappioita kattamaan tarkoitettut tuet on sisällytetty valtion talousarvioon vuodeksi 2000. Tukien määrä on 4 % pienempi kuin komission vuodeksi 1999 hyväksymät tuet. Espanja on antanut tiedoksi hallituksensa päätöslauselman näiden tukien yrityskohtaisesta jakautumisesta. Päätöslauselma on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä (1).
- (29) Tämän toimenpiteen sisällyttäminen Espanjan ilmoittamaan nykyaikaistamista, järjeistämistä, rakenneuudistusta ja toiminnan vähentämistä koskevaan suunnitelmaan sekä vuodeksi 2000 tarkoitettujen tukien ja määrien asteittainen vähentäminen vastaavat päätöksen N:o 3632/93/EHTY 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa asetettuja tavoitteita ja edistävät erityisesti kivihiiliteollisuuden kehitykseen liittyvien sosiaalisten ja alueellisten ongelmien ratkaisemista.
- (30) Edellä esitetyn sekä Espanjan toimittamien tietojen perusteella kyseiset tuet ovat päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 ja 4 artiklan mukaisia ja soveltuvat yhteismarkkinoille.

(1) Espanjan virallinen lehti BOE N:o 226, 20.9.2000, s. 32254.

IV

- (31) Mainittu Espanjan esittämä 55 209 miljoonan pesetan (331 812 772,71 euron) suuruinen tuki on tarkoitettu kattamaan korvaukset niiden espanjalaisten kivihiilialan yritysten työntekijöiden hyväksi, jotka ovat jääneet tai joutuvat jäämään varhaiseläkkeelle tai jotka jäävät työttömiksi Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamista, järjeistämistä, rakenneuudistusta ja toiminnan vähentämistä koskevan suunnitelman toteuttamisen myötä. Tukeen ei sisälly perustamissopimuksen 56 artiklan mukaista, valtion maksettavaksi tulevaa erityistä sosiaaliturvavastuuta.
- (32) Osa tästä tuesta eli 36 634 miljoonaa pesetaa (220 174 774,3 euroa) maksetaan Hunosa-yritykselle. Tuki on tarkoitettu kattamaan kustannukset, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2000 tapahtuneeseen työntekijöiden varhaiseläkkeelle siirtymiseen sekä 500 työntekijän varhaiseläkkeelle siirtymiseen vuoden 2000 aikana. Tämä osa tuesta maksetaan Hunosa-yritykselle SEPI:n kautta.
- (33) Tuen loppuosaa, joka on 18 575 miljoonaa pesetaa (111 637 998,4 euroa), on tarkoitettu kattamaan korvaukset, joita on maksettava niille muiden yritysten 5 806 työntekijälle, jotka jäävät varhaiseläkkeelle vuoden 2000 lopussa nykyaikaistamista, järjeistämistä, rakenneuudistusta ja toiminnan vähentämistä koskevien toimenpiteiden mukaisesti.
- (34) Nämä rakenneuudistuksesta aiheutuvien poikkeuksellisten kulujen kattamiseen tarkoitetut tuet on sisällytetty valtion talousarvioon vuodeksi 2000.
- (35) Nämä rahoitustoimet vastaavat toimia, joita tarvitaan Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisessa, järjeistämässä ja rakenneuudistuksessa, eikä niiden näin ollen voida katsoa koskevan tavanomaista tuotantoa (aikaisemmasta toiminnasta periytyvät rasitteet).
- (36) Päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklan mukaisesti kyseisiä päätöksen liitteessä nimenomaan mainittuja tukia eli ennen lakisääteistä eläkeikää eläkkeelle siirrettyjen työntekijöiden sosiaaliturvavastuista aiheutuneita kustannuksia ja muita rakenneuudistuksen ja järjeistämisen myötä työttömiksi jääneille työntekijöille maksettua poikkeuksellisia korvauksia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, jos niiden määrä ei ylitä kustannuksia.
- (37) Edellä sanotun sekä Espanjan toimittamien tietojen perusteella kyseiset tuet ovat yhteensopivia päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklan ja yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa.

V

- (38) Mainittu 15 152 miljoonan Espanjan pesetan (91 065 354,06 euron) tuki, jonka Espanja aikoo myöntää, on tarkoitettu kattamaan käyttöomaisuuden arvon aleneminen kivihiilialan yrityksissä, joiden toiminta lopetetaan kokonaan tai osittain, sekä muita poikkeuksellisia kustannuksia, jotka aiheutuvat tai ovat aiheutuneet kivihiiliteollisuuden rakenneuudistukseen liittyvistä asteittaisista sulkemisista.
- (39) Osa tästä tuesta — 5 193 miljoonaa pesetaa (31 210 558,58 euroa) — maksetaan Hunosa-yritykselle SEPI:n kautta. Loput 9 959 miljoonaa pesetaa (59 854 795,48 euroa) myönnetään muille rakenneuudistuksia toteuttaville tai toimintaansa supistaville yrityksille.
- (40) Rakenneuudistuksesta aiheutuneiden tai aiheutuvien poikkeuksellisten kulujen kattamiseen tarkoitetut tuet on sisällytetty valtion talousarvioon vuodeksi 2000.
- (41) Nämä rahoitustoimet vastaavat toimia, joita tarvitaan Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisessa, järjeistämässä ja rakenneuudistuksessa ja joiden ei näin ollen voida katsoa koskevan tavanomaista tuotantoa (aikaisemmasta toiminnasta periytyvät rasitteet).
- (42) Päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklan mukaisesti kyseisiä saman päätöksen liitteessä nimenomaan mainittuja tukia, eli tilanteelle ominaisen poikkeuksellisen, teollisuuden rakenneuudistuksesta johtuvan poiston (jossa ei oteta lukuun 1 päivän tammikuuta 1986 jälkeen tapahtunutta inflaatioasteen ylittävää arvonnousua) sekä muita laitosten sulkemisista aiheutuvien ylimääräisten töiden ja jäännöskustannusten kattamiseen tarkoitettuja tukia, voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, jos niiden määrä ei ylitä kustannuksia.
- (43) Espanjan on valvottava, että yrityksille myönnetty, poikkeuksellisia kustannuksia kattamaan tarkoitetut tuet vastaavat päätöksen N:o 3632/93/EHTY liitteessä määritellyjä kustannuslajeja.
- (44) Edellä sanotun sekä Espanjan toimittamien tietojen perusteella kyseiset tuet ovat yhteensopivia päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklan ja yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa.

VI

- (45) Espanjan kivihiiliteollisuudelleen myöntämän tuen on rajoituttava hiilentuotantoon, jonka tarkoituksena on tuottaa sähköenergiaa. Espanjan on sitouduttava varmistamaan, että teollisuudelle ja kotitalouksille myydyin hiilen hinta (korvausta lukuun ottamatta) kattaa niiden tuotantokustannukset.
- (46) Espanjan on varmistettava, että tämän päätöksen mukaisesti tavanomaiseen toimintaan myönnetty tuki ei aiheuta syrjintää yhteisön kivihiilimarkkinoilla toimivien tuottajien, ostajien tai käyttäjien välillä.

- (47) Kuten päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa määrätään, Espanjan on varmistettava, että kivihiilitonniin tuotanto-kustannusten ja myyntihinnan välisen erotuksen kattamiseksi myönnettävä tuki ei johda siihen, että yhteisön kivihiilen toimitushinnat ovat alemmat kuin hinnat, joita maksetaan kolmansista maista tulevasta samanlaatuista kivihiilestä.
- (48) Espanjan on varmistettava perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesti, että tuki rajoittuu ainoastaan välttämättömiin, yhteisön taantuvan kivihiiliteollisuuden sosiaalisten ja alueellisten näkökohtien mukaisesti toteutettaviin toimiin. Tuesta ei saa koitua suoraa eikä epäsuoraa taloudellista etua sellaiselle tuotannolle, joka ei ole oikeutettu saamaan tukea, eikä muulle toiminnalle kuin hiilentuotannolle. Espanjan on erityisesti varmistettava, että yritykset eivät käytä sulkemisen teknisten kustannusten kattamiseksi niille päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklan mukaisesti myönnettyä tukea tavanomaisen tuotannon tukemiseen (pätöksen 3 ja 4 artikla) ja että kapasiteetin vähennykset, joita varten tukea myönnetään, ovat lopullisia ja että ne toteutetaan mahdollisimman hyvin turvallisuus- ja ympäristönsuojeluehdoin.
- (49) Komissio tarkistaa päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan ja 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, että tavanomaiselle tuotannolle myönnettyt tuet vastaavat ainoastaan mainitun päätöksen 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita. Espanjan on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 ilmoitettava vuoden 2000 aikana tosiasiallisesti myönnetystä tuesta sekä alun perin ilmoitettuihin tukimääriin mahdollisesti tehdyistä muutoksista. Espanja toimittaa komissiolle vuosittaisen selontekonsa yhteydessä kaikki edellä mainituissa artikloissa esitettyjen edellytysten tarkistamiseen vaadittavat tiedot.
- (50) Komissio on tukia hyväksyessään tunnustanut tarpeen lievittää kivihiiliteollisuuden rakennemuutoksesta aiheutuvia sosiaalisia ja alueellisia seurauksia mahdollisimman suuressa määrin ottaen huomioon kyseessä olevien kaivosten taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen.
- (51) Edellä sanotun sekä Espanjan toimittamien tietojen perusteella kyseiset tuet ja kivihiiliteollisuuden hyväksi tarkoitettut toimenpiteet ovat päätöksen N:o 3632/93/EHTY tavoitteisiin ja yhteismarkkinoiden moitteetomaan toimintaan soveltuvia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Espanjalla on lupa myöntää seuraavat tuet varainhoitovuodeksi 2000:

- a) päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklaan perustuvana toimintatukena 48 696 miljoonaa Espanjan pesetaa (292 668 854,35 euroa);
- b) päätöksen N:o 3632/93/EHTY 4 artiklaan perustuvana tuotannon vähentämistukena 67 484 miljoonaa Espanjan pesetaa (405 587 008,52 euroa);
- c) päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklaan perustuvana, muiden kuin varsinaisten kulujen kattamiseen myönnettävänä tukena 55 209 miljoonaa Espanjan pesetaa (331 812 772,71 euroa), joiden tarkoituksena on kattaa Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisen, järjeistämisen, rakenneuudistuksen sekä toiminnan vähentämisen vuoksi työpaikkansa menettäville työntekijöille suoritettavat poikkeukselliset sosiaalituot;
- d) päätöksen N:o 3632/93/EHTY 5 artiklaan perustuvana, muiden kuin varsinaisten kulujen kattamiseen myönnettävänä tukena 15 152 miljoonaa Espanjan pesetaa (91 065 354,06 euroa), joiden tarkoituksena on kattaa Espanjan kivihiiliteollisuuden nykyaikaistamisesta, järjeistamisestä, rakenneuudistuksesta sekä toiminnan vähentämisestä johtuvista laitosten sulkemisista aiheutuvat tekniset kustannukset.

2 artikla

EHTY:n perussopimuksen 86 artiklan mukaisesti Espanjan on toteutettava kaikki aiheelliset yleis- ja erityistoimenpiteet varmistaakseen, että tästä päätöksestä aiheutuvat velvollisuudet täytetään. Espanjan on valvottava, että hyväksytyt tuot käytetään määritettyihin tarkoituksiin ja että sille maksetaan takaisin kaikki tämän päätöksen tavoitteisiin myönnettyt, käyttämättä jääneet, yllärioidut tai väärin käytetyt tuot.

3 artikla

Espanjan on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 ilmoitettava komissiolle vuonna 2000 tosiasiallisesti maksetun tuen määrä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Philippe BUSQUIN

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 21 päivänä joulukuuta 2000,
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 soveltamiseen liittyvästä menettelystä (Asia TREN/AMA/
12/00 — Italian säännöt Milanon lentoasemajärjestelmän liikenteen jakamisesta)

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4121)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/163/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

on kuullut kyseisen asetuksen 11 artiklalla perustettua neuvoantavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

ASIASELOSTUS

I

- (1) Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvat Linaten, Malpensas ja Orio al Serion (Bergamo) lentoasemat. Vuoteen 1998 mennessä mikään Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvista kolmesta lentoasemasta ei voinut kehittyä merkittäväksi kotimaan-, ulkomaan- ja manner-tenvälisiä lentoja välittäväksi keskuslentoasemaksi, mikä johtui samalla sekä teknisistä että taloudellisista syistä. Yhteisön sisäinen lentoliikenne keskittyi pääasiallisesti Linateen. Tämä johti lentoasemakapasiteetin tehotomaan käyttöön, sillä Linaten lentoasemaa käytettiin liikaa, kun taas Malpensas lentoasemaa käytettiin liian vähän.
- (2) Vastatakseen Milanon kaupungin ja Pohjois-Italian tarpeisiin Italian viranomaiset päättivät organisoida Milanon lentoasemajärjestelmän uudelleen kehittääkseen Malpensasta kyseisen järjestelmän keskuslentoaseman ja valmistaakseen riittävästi lentoasemakapasiteettia tulevaisuutta varten. Tämä tavoite edellytti Malpensas lentoaseman laajentamista ja ajanmukaistamista, joita koskeva hanke tunnetaan nimellä Malpensa 2000. Tämä hanke on Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY⁽²⁾ mukaan yksi Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevista neljästätoista ensisijaisesta hankkeesta. Sen lisäksi, että Malpensasta haluttiin aluksi tehdä merkittävä lentoasema, tavoitteeksi tuli myöhemmin myös Malpensas kehittäminen tehokkaaksi keskuslentoasemaksi. Hankkeen onnistuminen edellyttää suuria

matkustajamääriä Malpensas lentoasemalla, jotta lentoliikenteen lähtö- ja tuloaltoihin perustuvat yhteisvaikutukset olisivat mahdollisia, minkä seurauksena osa Linaten lentoaseman liikenteestä siirtyisi väistämättä Malpensas lentoasemalle. Markkinamekanismit eivät yksinään riittäneet varmistamaan tätä siirtymistä, koska matkustajat käyttivät yleensä mieluummin lähempänä Milanon keskustaa sijaitsevaa Linaten lentoasemaa. Italian viranomaiset päättivät kyseisessä tilanteessa antaa liikenteen jakamista koskevia pakottavia säännöksiä varmistakseen liikenteen laaja-alaisen siirtymisen Linatesta Malpensaan, mikä oli tarpeen tavoitteeseen pääsemiseksi.

- (3) Niinpä Italian viranomaiset säätivät 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla asetuksella N:o 46-T, jäljempänä '5 päivänä heinäkuuta 1996 annettu asetus', ja 13 päivänä lokakuuta 1997 annetulla asetuksella N:o 70-T, jäljempänä '13 päivänä lokakuuta 1997 annettu asetus', että kaikki lentoliikenne Milanoon tai Milanosta on 25 päivästä lokakuuta 1998 alkaen suoritettava joko Malpensas tai Orio al Serion lentoasemalta lukuun ottamatta yleisilmailua ja sellaisia Milanon lentoja, joiden vuotuinen matkustajamäärä oli edellisenä vuonna yhteensä vähintään kaksi miljoonaa matkustajaa tai joiden vuotuinen matkustajamäärä kolmen edellisen vuoden aikana on ollut keskimäärin vähintään 1,75 miljoonaa matkustajaa. Nämä vähimmäisehdot täytyivät ainoastaan Milanon ja Rooman välisellä reitillä. Linaten lentokenttää ei saanut tämän vuoksi enää käyttää mihinkään muuhun säännölliseen lentoliikenteeseen.
- (4) Komissio päätti 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyllä päätöksellä 98/710/EY⁽³⁾ kieltää 5 päivänä heinäkuuta 1996 ja 13 päivänä lokakuuta 1997 annettujen Italian asetusten lentoliikenteen jakamista koskevien sääntöjen soveltamisen. Komissio esittää kyseisessä päätöksessä — kuvailtuaan ensin asian yleistä taustaa — että kyseisistä säännöistä aiheutuu Alitaliaa suosivia syrjiviä vaikutuksia, koska

"Alitalia saa asetuksessa N:o 46-T säädettyjen arviointiperusteiden vuoksi kilpailuedun, koska ne antavat ainoastaan sille mahdollisuuden liikennöidä Linaten lentoasemalta omaan keskuksensa Rooman Fiumicinon lentoasemalle ja pakottavat muut

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 337, 12.12.1998, s. 42.

yhteisön lentoyhtiöt liikennöimään omiin keskuksiinsa Malpensas lentoasemalta. Tämä kilpailuetu säilyy niin kauan kuin Malpensas lentoasemalle ei ole sellaisia liikenneyhteyksiä, jotka muuttaisivat nykytilanteen, jossa kuluttajat ovat haluttomia käyttämään kyseistä lentoasemaa” (johdanto-osan 45 kappale).

Komissio katsoi kysymyksessä olevien sääntöjen olevan myös vastoin suhteellisuusperiaatetta, koska

”ei voida edellyttää, että täysin elin- ja toimintakelpoisen lentoaseman kehittäminen vaatisi 11,7 miljoonaa matkustajaa vastaavan liikenteen määrän siirtämistä 25 päivänä lokakuuta 1998. Tavoitteen kannalta olisi sopivampaa lykätä liikenteen siirtoa tai siirtää kyseinen määrä vähitellen 25 päivästä lokakuuta 1998 alkaen, mikä vähentäisi myös niitä vaikutuksia, joita siirrolla on lentoliikenteen vapaaseen harjoittamiseen Milanosta ja Milanoon. Tästä syystä Italian säännöt eivät ole välttämätön edellytys Italian viranomaisten asettaman tavoitteen saavuttamiseksi, sillä kyseinen tavoite voidaan saavuttaa myös sellaisilla säännöillä, jotka eivät rajoita yhtä paljon vapaata lentoliikenteen harjoittamista” (johdanto-osan 50 kappale).

Komission kyseisen päätöksen päätelmissä esitetään seuraavaa:

”Komissio on tullut siihen tulokseen, että asetuksilla N:o 46-T ja 70-T annetut liikenteen jakamisen säännöt eivät ole neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan mukaisia, koska niiden soveltaminen on sekä syrjimättömyys- että suhteellisuusperiaatteen vastaista. Sen vuoksi on asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdan perusteella aiheellista päättää, ettei Italia saa soveltaa kyseisiä sääntöjä.

Tällä päätöksellä ei aseteta millään tavoin kyseenalaiseksi Italian oikeutta noudattaa aktiivista lentoasemapolitiikkaa eikä varsinkaan sen pyrkimystä kehittää Malpensas lentoasemasta täysin elin- ja toimintakelpoinen keskuslentoasema. Tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämien liikenteenjakamissääntöjen on kuitenkin oltava edellä esitettyjen yhteisön lainsäädännön periaatteiden mukaisia.

Tämä päätös ei ole myöskään ristiriidassa sen tosi-seikan kanssa, että Malpensa 2000 -hanke on yhteistä etua koskeva hanke, joka on nimetty yhdeksi Euroopan laajuisia verkkoja koskevaksi ensisijaiseksi hankkeeksi. Tässä yhteydessä komissio muistuttaa siitä, että jäsenvaltioiden toimenpiteiden, joilla tuetaan Euroopan laajuisia verkkoja koskevia hankkeita ja joilla pyritään luomaan olosuhteet tällaisten hankkeiden tavoitteiden saavuttamiseksi, on oltava täysin yhteisön lainsäädännön mukaisia” (johdanto-osan 53—55 kappale).

- (5) Italian liikenne- ja merenkulkuministeriö antoi komission kyseisen 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn päätöksen jälkeen 9 päivänä lokakuuta 1998 asetuksen N:o 101-T, jäljempänä ’9 päivänä lokakuuta 1998 annettu asetus’, jossa komission päätös on otettu

huomioon ja jossa säädetään liikenteen jakamista Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä koskevista siirtymätoimenpiteistä. Asetuksessa säädetään seuraavaa:

- Malpensa 2000 avataan 25 päivänä lokakuuta 1998.
- Edellä mainitun 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun asetuksen liikenteenjakamista koskevat säännökset tulevat täysimääräisesti voimaan vasta Malpensas lentoaseman liikenneyhteyksien parantamista koskevien töiden päätyttyä.
- Linatea käyttävät yhteisön lentoliikenteen harjoittajat voivat edelleenkin 25 päivästä lokakuuta 1998 alkaen ja kyseisten töiden valmistumiseen asti liikennöidä 34:ää prosenttia edellisen ilmailukauden aikana liikennöimistään vuoroista ja joka tapauksessa vähintään 18:aa vuoroa viikossa, edellyttäen kuitenkin, että samoilla reiteillä käytetään kapasiteettiaan edellisenä kautena käytettyjen koneiden kaltaisia koneita.
- Säännöllistä ja muuta kuin säännöllistä mannertenvälistä, kansainvälistä, yhteisön sisäistä, kansallista ja alueellista liikennettä voidaan harjoittaa Malpensas ja Orio al Serion lentoasemilta.

- (6) Edellä mainittu 9 päivänä lokakuuta 1998 annettu asetus on tullut voimaan ja sitä on tosiasiallisesti sovellettu.
- (7) Liikenneyhteyksien parannustöiden oli alun perin suunniteltu valmistuvan vuoden 2000 lopussa ja siirtymäkauden oli tarkoitus päättyä kyseisenä ajankohtana. Italian viranomaiset, jotka arvelivat liikenneyhteyksien Malpensaan valmistuvan pian, päättivät kuitenkin 12 päivänä lokakuuta 1999 siirtää kysymyksessä olevat lennot Linatesta Malpensaankahdessa eri vaiheessa: ensimmäisen, 236:ta viikokittaista lentoa koskevan siirron, oli määrä tapahtua 15 päivänä joulukuuta 1999 ja toisen, loppuja 230:tä lentoa koskevan siirron 15 päivänä tammikuuta 2000.
- (8) Italian ympäristöministeriö antoi 25 päivänä marraskuuta 1999 Malpensas lentoaseman ympäristövaikutusten arviointia koskevan asetuksen, jäljempänä ’25 päivänä marraskuuta 1999 annettu asetus’. Asetuksesta käy ilmi erityisesti, ettei lentoasemaa ympäröivissä kunnissa noudateta melustandardeja ja että suunnitelluista lentojen siirroista aiheutuva liikenteen lisääntyminen pahentaa tilannetta edelleen. Asetuksessa säädetään tämän vuoksi erilaisista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on vähentää meluhaittoja esimerkiksi rajoittamalla liikennettä, kiitoratojen käyttöä koskevien uusien menettelyjen avulla tai kieltämällä tiettyntyyppisten koneiden käyttö. Italian viranomaiset vastasivat samalla Milanon kaupungin ja Lombardian alueen toiveisiin ilmaisemalla kiinnostuksensa sellaista suunnitelmaa kohtaan, jonka mukaan Linaten lentoasemaa voitaisiin käyttää tulevaisuudessa lähilentoasemana (city-lentokenttä), mikä edellyttäisi vuorojen siirtämistä vähitellen takaisin Linateen.

- (9) Italian pääministeri antoi 13 päivänä joulukuuta 1999 asetuksen, jäljempänä '13 päivänä joulukuuta 1999 annettu asetusta', jossa viitataan nimenomaisesti 25 päivänä marraskuuta 1999 annettuun asetukseen ja jolla hän toisaalta vahvisti lentojen suunnitellun siirron 15 päivästä joulukuuta 1999 alkaen ja toisaalta päätti panna täytäntöön joukon toimenpiteitä, joiden tarkoituksena oli vähentää Malpensas lentokentästä aiheutuvia ympäristöhaittoja. Kyseiset toimenpiteet esitetään täsmällisesti asetuksen liitteissä A (Liikennöintiedellytyksiä koskevat välittömät toimenpiteet), B (Vähentämistä ja valvontaa koskevat välittömät toimenpiteet), C (Vähentämistä ja valvontaa koskevat myöhemmät toimenpiteet) ja D (Keskipitkän aikavälin toimenpiteet).
- (10) Komission väliintulon vuoksi Italian hallitus päätti 14 päivänä joulukuuta 1999 lykätä siirto-operaatioita toistaiseksi.

II

- (11) Italian liikenne- ja merenkulkuministeriö antoi 3 päivänä maaliskuuta 2000 Milanon lentoasemajärjestelmään sisältyvien lentoasemien välisen liikenteen jakamista koskevan asetuksen, jäljempänä '3 päivänä maaliskuuta 2000 annettu asetusta'.
- (12) Ministeriö esittää asetuksessa, että "ministerineuvosto vahvisti uudelleen kyseisen 25 päivänä helmikuuta 2000 pidetyn istunnon aikana Malpensas strategisen infrastruktuurin arvon ensimmäisen luokan (keskus-) lentoasemana" ja että "edellä mainitussa 25 päivänä helmikuuta 2000 pidetyssä ministerineuvoston kokouksessa ja edellä mainitun ohjelmaa koskevan puitesopimuksen tekemisen yhteydessä annettiin myönteinen arviointi edellä mainitun 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun pääministerin päätöksen liitteessä olevassa A, B ja C kohdassa tarkoitetuista toimista". Ministeriö katsoo myös, että "Milanon Malpensas keskuslentoaseman kehittämismahdollisuuksien täysimääräinen hyväksikäyttö on varmistettava, että Milanon Linaten lentoasema on määriteltävä kahden paikan välisille lennoilla (point to point) tarkoitetuksi infrastruktuuriksi ja että tämän vuoksi on tarpeen täydentää ja muuttaa ministeriön päätöstä N:o 46-T, jossa määrätään lentoliikenteen tämänhetkisestä jakamisesta Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvien välilaskupaikkojen välillä".
- (13) Asetuksen artiklaosassa säädetään seuraavaa:

"1 artikla

1. Koska johdannossa tarkoitettun 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun pääministerin päätöksen liitteessä olevassa A, B ja C kohdassa tarkoitettut toimet on arvioitu myönteisesti, tässä päätöksessä tarkoitettuja Milanon lentoasemajärjestelmän lentoliikenteen jakamista koskevia määräyksiä sovelletaan 20 päivästä huhtikuuta 2000 alkaen.

2 artikla

1. Säännöllisiä ja muita kuin säännöllisiä matkustajien välisiä, kansainvälisiä, yhteisönsisäisiä, kansallisia ja alueellisia reittejä voidaan liikennöidä Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvilta Malpensas,

Linaten ja Bergamon Orio al Serion välilaskupaikoilta eri välilaskupaikkojen toimintakapasiteetin rajoissa ja 3 ja 4 artiklan määräysten mukaisesti.

3 artikla

1. Reittejä voidaan liikennöidä Milanon Malpensas välilaskupaikalta ottamalla huomioon johdannossa tarkoitettujen lentoaseman toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4 artikla

1. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajat voivat liikennöidä säännöllisiä kahden paikan välisiä (point to point) lentoja Linaten välilaskupaikalta Euroopan unionin muille lentoasemille käyttämällä kapearunkoisia (yhdellä käytävällä varustettuja) lentokoneita seuraavissa alakohdissa määriteltyjen enimmäisrajojen mukaisesti, jos vahvistetut Milanon lentoasemajärjestelmän saapuvien ja lähtevien lentojen matkustajamäärät saavutetaan vuonna 1999:

- a) yksi päivittäinen meno-paluulento liikenteenharjoittajaa kohden käyttämällä kahta lähtö- ja saapumisaikaa lentoasemajärjestelmän tai välilaskupaikkana käytettävän lentoaseman matkustajamäärän ollessa yli 350 000 mutta enintään 700 000 matkustajaa;
- b) kaksi päivittäistä meno-paluulentoa liikenteenharjoittajaa kohden käyttämällä neljää lähtö- ja saapumisaikaa lentoasemajärjestelmän tai välilaskupaikkana käytettävän lentoaseman matkustajamäärän ollessa yli 700 000 mutta enintään 1 400 000 matkustajaa;
- c) kolme päivittäistä meno-paluulentoa liikenteenharjoittajaa kohden käyttämällä kuutta lähtö- ja saapumisaikaa lentoasemajärjestelmän tai välilaskupaikkana käytettävän lentoaseman matkustajamäärän ollessa yli 1 400 000 mutta enintään 2 800 000 matkustajaa;
- d) rajoituksetta lentoasemajärjestelmän tai välilaskupaikkana käytettävän lentoaseman matkustajamäärän ollessa yli 2 800 000 matkustajaa.

2. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajat voivat toimia Linaten välilaskupaikalla 1 kohdassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti liikennöimällä päivittäin yhtä meno-paluureittiä ja käyttämällä kahta lähtö- ja saapumisaikaa, jos lentoasemajärjestelmä tai välilaskupaikkana käytetty lentoasema sijaitsee tavoite 1 -alueella ja jos kyseiseltä asemalta Milanon lentoasemajärjestelmään suuntautuneen liikenteen matkustajamäärä oli alle 350 000 matkustajaa kalenterivuoden 1999 aikana.

3. Linaten välilaskupaikkaa voidaan käyttää yleisilmailussa."

- (14) On aiheellista huomauttaa, että Milanon alueen lentoliikenteen valvontakeskus pystyi hoitamaan asetuksen antamishetkellä yhteensä enintään 83 nousua tai laskua tunnissa Malpensas ja Linaten lentoasemat mukaan lukien.

III

- (15) Lentoyhtiöt Air France, Aer Lingus, British Airways, Finnair, Iberia, Lufthansa, Maersk Air, Olympic Airways, Sabena, Scandinavian Airlines System (SAS) ja TAP Air Portugal, jäljempänä 'liikenteenharjoittajat', jättivät 16 päivänä maaliskuuta 2000 komissioon yhteisen pyynnön päätöksestä, jolla

- kielletään Italian viranomaisten 3 päivänä maaliskuuta 2000 antaman asetuksen täytäntöönpano,
- ilmoitetaan, että Euroopan kaikkien lentoliikenteen harjoittajien on annettava liikennöidä rajoituksetta Linaten lentoasemalta,
- toissijaisesti veloitetaan Italian viranomaiset sovelta-
maan sellaisia liikenteenjakamissääntöjä, joissa taataan kaikille eurooppalaisille liikenteenharjoittajille vähintään oikeus käyttää Linaten lentoasemaa, mahdollisuus liikennöidä sieltä niin monia lentoja, että taloudellisesti kannattavan toiminnan harjoittaminen on mahdollista, sekä vapaus valita reitit, joilla ne haluavat liikennöidä sallitut lennot.

- (16) Liikenteenharjoittajat esittivät valituksensa tueksi, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annettu asetus on sekä asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan säännösten että 15 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/789/EY⁽⁴⁾, jolla komissio antoi luvan Alitalia-yhtiön pääomarakenteen vahvistamiseen, määräysten vastainen.

- (17) Liikenteenharjoittajat esittävät asetukseen (ETY) N:o 2408/92 viitaten, että Italian viranomaiset eivät ole noudattaneet suhteellisuus- ja syrjimättömyysperiaatteita. Suhteellisuusperiaatetta on liikenteenharjoittajien mukaan jätetty noudattamatta ensisijaisesti siksi, ettei Malpensen lentoasema pysty huolehtimaan kaikesta sille 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetulla asetuksella siirrettävästä liikenteestä. Ne esittävät tiivistelmänomaisesti seuraavaa:

- Edellä mainittuihin 25 päivänä marraskuuta 1999 ja 13 päivänä joulukuuta 1999 annettuihin asetuksiin sisältyvien ympäristövaatimusten vaikutukset Malpensen lentoaseman tämänhetkiseen ja tulevaan kapasiteettiin eivät ole tiedossa.
- Italian lennonjohtajien liitto (LICTA) arvioi jo ennen 25 päivänä marraskuuta 1999 annetun ympäristövaatimuksia koskevan asetuksen antamista, että Malpensen lentoaseman tosiasiallinen kapasiteetti oli turvallisuusvaatimusten vuoksi vain 58 nousua tai laskua tunnissa. Lisäksi Ente Nazionale per l'Aviazione Civile (ENAC) ja Ente Nazionale di assistenza al Volo (ENAV), jotka ovat Italian hallinnon laitoksia, ovat itsekin tämentäneet, että useiden edellytysten on täyttyttävä, jotta lentoasema pystyisi käsittelemään 70 nousua tai laskua tunnissa.
- Myös erät muut tekijät ympäristötoimien vaikutusten lisäksi ovat antaneet aihetta epäillä Malpensen lentoaseman kapasiteettia ottaa vastaan tulevat matkustajamäärät. Lentoasemalla ei ole ruuhka-aikoina riittävästi lähtöportteja lähteviä ja tulevia

lentoja varten. Lisäksi käytettävissä olevien lentokoneiden paikoitusalueiden lukumäärä on pieni ilmoitettuun 70 lentokoneen tuntikapasiteettiin nähden. Lisäksi suurin osa yhteisön ulkopuolisista lentoliikenteen harjoittajista, jotka siirrettiin aiemmin terminaaliiin nro 2 terminaaliiin nro 1 tukkeutumisen estämiseksi, pitäisi siirtää takaisin terminaaliiin nro 1, mikä on omiaan lisäämään ruuhkaa entisestään.

- (18) Liikenteenharjoittajat päättelevät edellä mainittujen syiden vuoksi, että lentoliikenteen tarjoamisen vapautta rajoittavat toimenpiteet, joista säädetään 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa, eivät ole välttämättömiä kyseisen asetuksen tavoitteen — Milanon Malpensen keskuslentoaseman kehittämismahdollisuuksien täysimääräisen hyödyntämisen varmistaminen — saavuttamiseksi, koska kyseiset mahdollisuudet ovat itsessään epävarmoja ja kyseenalaisia ja koska Malpensen lentoasema toimii jo nykyisellään kapasiteettinsa ylärajoilla.

- (19) Liikenteenharjoittajat esittävät, että myös se, etteivät Malpensen lentoaseman kehittämistä koskeva tavoite ja 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitetyt perusteet vastaa toisiaan, on osoitus suhteellisuusperiaatteen noudattamatta jättämisestä. On totta, että asetuksessa rajoitetaan kunkin liikenteenharjoittajan lentoja tietyillä reiteillä, mutta ei kyseisillä reiteillä suoritettavien lentojen kokonaismäärää. Asetus ei siten todennäköisesti vaikuta Linaten lentoaseman kokonaisliikenteeseen, mistä on osoituksena myös kyseisen lentoaseman lähtö- ja saapumisaikoihin kohdistuva pyyntö-tulva. Liikenteenharjoittajat esittävät lisäksi, että Linaten lentoaseman liikennöintiä koskevat rajoitukset, erityisesti yhtä lentoa päivässä liikenteenharjoittajaa kohden koskeva tietyillä reiteillä voimassa oleva rajoitus samoin kuin yhdellä käytävällä varustettujen koneiden käyttö eivät ole oikeassa suhteessa haluttuun tavoitteeseen nähden, koska ne estävät tosiasiallisesti muita kuin italialaisia yhtiöitä harjoittamasta Linatesta käsin taloudellisesti kannattavaa lentoliikennettä. Samaan tulokseen voitaisiin päästä liikenteenharjoittajien kannalta suotuisamminkin säännöin.

- (20) Siltä osin kuin on kyse syrjimättömyysperiaatteesta, liikenteenharjoittajat esittävät, että kysymyksessä olevat liikenteen jakamista koskevat säännöt on laadittu siten, että Alitalia voi edelleenkin rajoituksetta lentää Linaten lentoasemalta Fiumicinon keskuslentoasemalleen.

- (21) Liikenteenharjoittajat muistuttavat komission päätöksen 97/789/EY osalta, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annettu asetus, jossa Alitalialle myönnetään erikoisasema Linaten lentoasemalla, on vastoin kyseisen päätöksen määräyksiä, joiden mukaan Alitaliaa ei saa suosia millään tavalla suhteessa yhteisön muihin liikenteenharjoittajiin varsinkaan liikennöintioikeuksien, lähtö- ja saapumisaikojen jakamisen, maahuolintapalvelujen tai lentoaseman laitteistojen käyttömahdollisuuksien osalta.

- (22) Komissio vastaanotti kyseisen yhteisen pyynnön 29 päivänä maaliskuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 322, 25.11.1997, s. 44.

IV

- (23) Austrian Airlines -lentoyhtiö jätti komissiolle erillisen pyynnön 16 päivänä maaliskuuta 2000 päätöksestä, jonka mukaan

- 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitetyt Milanon lentokenttien välistä liikenteenjakamista koskevat säännöt eivät ole yhteisön lainsäädännön eivätkä etenkin asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisia,
- Italian viranomaiset eivät saa soveltaa kyseisiä sääntöjä pyynnön esittäjään, ja että niiden on annettava uudet yhteisön lainsäädännön mukaiset säännöt,
- Italian viranomaiset eivät saa missään tapauksessa soveltaa kyseisiä sääntöjä pyynnön esittäjään, kunnes komissio on ottanut kantaa valituksen perusteluihin.

- (24) Austrian Airlines esittää pyyntönsä tueksi, etteivät Italian viranomaiset ole noudattaneet syrjimättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita.

- (25) Valituksen tehnyt yhtiö esittää syrjinnän osalta, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitetyt määränpäännä olevien lentoasemien vuosittaisiin matkustajien vähimmäismääriin perustuvat jakautumissäännöt aiheuttavat tosiasiallisesti yhteisön liikenteenharjoittajien välistä syrjintää. Edellä mainitun 350 000 matkustajan vähimmäisvaatimuksen vuoksi Austrian Airlines on, vaikka se on liikennöinyt Linaten lentokentältä jo lähes 40 vuoden ajan, SAS-lentoyhtiön ohella ainoa yhteisön lentoyhtiö, joka ei voi enää käyttää Linaten lentoasemaa samoilla lennoilla kuin keskuslentoasemiaan. Tällöin on Austrian Airlines -yhtiön mukaan kyse liikenteenharjoittajan identiteettiin perustuvasta syrjinnästä.

- (26) Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen osalta Austrian Airlines esittää, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa määritellyt vähimmäisvaatimukset ovat objektiivisia ja väärin suhteutettuja. Esimerkiksi sellaisia reittejä, joiden vuotuinen matkustajamäärä on yli 2,8 miljoonaa matkustajaa, voidaan liikennöidä ilman minkäänlaisia vuoroja koskevia rajoituksia, kun taas alle 350 000 vuosittaisen matkustajan reiteillä kaikki vuorot on kielletty. Myöskään tavoite 1 -alueita koskeva peruste ei ole kyseisen yhtiön mukaan tasapuolinen. Epäsuhta on sitäkin vakavampi sen vuoksi, että rajoitukset määräytyvät liikenteenharjoittajan mukaan. Tämän vuoksi tietyllä reitillä liikennöitävien vuorojen lukumäärä saattaa olla sitä korkeampi, mitä suurempi sitä liikennöivien liikenteenharjoittajien lukumäärä on. Lisäksi 25 päivänä marraskuuta ja 13 päivänä joulukuuta 1999 annettujen asetusten mukaiset ympäristötoimenpiteet antavat Austrian Airlines -yhtiön mukaan aihetta epäillä, riittääkö Malpensas lentoaseman kapasiteetti aiempaa suurempien matkustajamäärien vastaanottamiseen. Linatessa käytettävissä olevien lähtö- ja saapumisaikojen vähentämissuunnitelmat kannustavat liikenteenharjoittajia siirtämään toimintansa Malpensa aiempaa suuremmassa määrin. Linaten lentoasemalla on Austrian Airlines -yhtiön mukaan tosiasiallisesti riittävästi tilaa

jakaa liikenne tasapuolisesti kaikkien liikenteenharjoittajien kesken.

- (27) Komissio vastaanotti pyynnön 29 päivänä maaliskuuta 2000.

V

- (28) Italian viranomaiset antoivat 11 päivänä huhtikuuta 2000 Malpensas lentoasemalle etusijan lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa. Lisäksi Italian lentoasemien koordinaattorina toimiva Assoclearance-liitto ilmoitti kesäkauden 2000 ja talvikauden 2000/2001 osalta Malpensas lentoaseman kapasiteetin olevan 70 nousua tai laskua tunnissa. Kuten Italian viranomaiset ilmoittivat 5 päivänä joulukuuta 2000 päivytyssä komissiolle osoitetussa kirjeessä, Linaten lentoaseman koordinoitukomitea vahvisti Linaten lentoaseman kapasiteetin olevan 13 nousua tai laskua tunnissa ruuhka-aikeiden aikaan ja enintään 20 nousua tai laskua tunnissa muina aikoina. Linaten lentoaseman ruuhka-aikoina käytettävissä olevien lähtö- ja saapumisaikojen kapasiteetin laskuun (13 nousua tai laskua tunnissa) ovat syynä seuraavat seikat: Milanon alueen lentoliikennettä koskeva rajoitus (enintään 83 nousua tai laskua tunnissa), Italian viranomaisten vahvistama Malpensas lentoaseman enimmäiskapasiteetti (70 nousua tai laskua tunnissa) ja Malpensas lentoasemalle myönnetty ensisijaisuusasema.

VI

- (29) Saksan viranomaiset pyysivät 20 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä komissiota asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdan säännösten nojalla ottamaan kantaa 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitettyihin liikenteenjakamissääntöihin.
- (30) Itävallan, Tanskan ja Ruotsin viranomaiset esittivät komissiolle samankaltaiset pyynnöt 26 päivänä huhtikuuta (Itävalta), 9 päivänä toukokuuta (Tanska) ja 11 päivänä toukokuuta 2000 (Ruotsi). Norjan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 18 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä ja tälle 26 päivänä toukokuuta 2000 toimitetulla kirjeellä, että Tanskan ja Ruotsin viranomaisten ilmaisemat huolenaiheet koskivat myös niitä.
- (31) Belgian viranomaiset pyysivät lopulta — 12 päivänä heinäkuuta 2000 — komissiolta mahdollisimman pikaista kannanottoa lentoyhtiöiden tekemiin valituksiin.

VII

- (32) Komissio toimitti Italian viranomaisille 21 päivänä maaliskuuta 2000 liikenteenharjoittajien 16 päivänä maaliskuuta 2000 tekemät valitukset osana asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisia tutkimuksia ja puolustautumisoi-keuksien suojelemiseksi sekä pyysi kyseisiä viranomaisia esittämään huomautuksensa. Komissio toimitti Italian viranomaisille 14 päivänä kesäkuuta 2000 samoista syistä myös Saksan, Itävallan, Tanskan, Ruotsin ja Norjan esittämät pyynnöt.

(33) Italian viranomaiset toimittivat komissiolle 5 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä lentoliikenteen harjoittajien 16 päivänä maaliskuuta 2000 tekemiä valituksia koskevat huomautuksensa. Huomautuksissa esitetään seuraavaa:

- Komissio ei voi sille asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdassa annetun toimivallan nojalla asettaa seuraamuksia suhteellisuusperiaatteen — johon kyseisen artiklan 1 kohdassa ei viitata — noudattamatta jättämisen perusteella.
- Liikenteenharjoittajien esittämät väitteet Malpensen lentoaseman kapasiteetin kyseenalaistamiseksi eivät ole perusteltuja. Siten:
 - Malpensen lentoaseman käytön tehostamiseksi kehitetty malli on riittävän joustava, jotta kyseinen lentoasema voi tarjota 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa tarkoitettua matkustajamäärän edellyttämän kapasiteetin. Lisäksi mallia voidaan parantaa asteittain erityisesti 26 päivän maaliskuuta ja 20 päivän huhtikuuta 2000 välisenä aikana.
 - Kyseisestä 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetusta asetuksesta itsestään käy ilmi, että asetus annettiin sen jälkeen, kun oli selvinnyt, että ympäristötoimenpiteiden vaikutuksia lentoaseman kapasiteettiin selvittäneen alustavan tutkimuksen tulos oli myönteinen. Erityisesti melun ennakointiin on lisäksi kehitetty tehokas matemaattinen malli.
 - Kiitoratojen erikoistumaton käyttö ja lentoonlähettöreittien muuttaminen eivät heikennä Malpensen lentoaseman kapasiteettia. Jarrutus-työntövoiman käyttöä koskevat rajoitukset puolestaan on otettu käyttöön useimmilla Euroopan lentoasemilla.
 - Lentoaseman vahvistettu käyttökapasiteetti voidaan saavuttaa uusien laitteiden, erityisesti tutkien, ja Malpensassa sovellettavien uusien menettelyjen ansiosta.
 - Niiden lentojen lukumäärä, joihin Malpensen lentoaseman yöliikenne rajoitustoimenpide vaikuttaa, ei ole määrällisesti merkitsevä, eikä yöliikenne rajoitus vaikuta lentoaseman kapasiteettiin.
 - Lentoaseman kapasiteettia on arvioitava koko päivän osalta eikä ruuhkahuippujen tuntikapasiteetin perusteella. Tiettyjen yhteisön ulkopuolisten yhtiöiden siirtäminen terminaalista 1 terminaaliiin 2 ei vaikeuta tilannetta millään tavoin, koska siirron yhteydessä otetaan huomioon se, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa Linateen suunniteltu matkustajamäärä on suurempi kuin 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa asetuksessa suunniteltu matkustajamäärä.

Italian viranomaisten mukaan voidaan siis todeta, että suhteellisuusperiaate on otettu huomioon, etenkin koska on kiistatonta, että kyseinen liikenteen jakamista koskeva toimenpide on välttämätön Malpensen keskuslentoaseman kehittämiseksi ja että kyseinen toimenpide on

kaikkien lentoliikenteen harjoittajien kannalta suotuisampi kuin aiempi, 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa asetuksessa säädetty toimenpide.

- Komissio katsoo 16 päivänä syyskuuta 1998 tekevänsä 5 päivänä heinäkuuta 1996 annettua asetusta koskevassa päätöksessä, että suhteellisuusperiaatetta ei ole noudatettu, koska lentoaseman maaliikenneinfrastruktuuri on keskeneräinen. Kyseinen infrastruktuuri on nyt valmis, ja 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetusta asetuksesta johtuvat markkinoille pääsyä koskevat rajoitukset ovat vähäisemmät kuin 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa asetuksessa säädetty rajoitukset. Lisäksi komissio ei ole koskaan arvostellut matkustajamääriin perustuvia jakamisperusteita. Edellä mainitussa 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitetyt jakamissäännöt takaavat itse asiassa parhaan mahdollisen tasapainon Malpensen keskuslentoaseman välttämättömän kehittämistarpeen ja Linaten lentoaseman kaikkien eurooppalaisten liikenteenharjoittajien kannalta aiempaa tehokkaamman käytön välillä.
- Kyseinen liikenteenjakamistoimenpide ei ole millään tavoin syrjivä, koska yhteisön liikenteenharjoittajilla on nykytilanteessa paremmat mahdollisuudet käyttää Linaten lentoasemaa kuin sovellettaessa aiempia jakamissääntöjä, koska lentoaseman maaliikenneinfrastruktuurien korjaustyöt on saatu päätökseen ja koska Alitalia on valinnut Malpensen kansainvälisen ja mannertenvälisen toimintansa tärkeimmäksi keskuksiksi.
- Edellä mainitussa 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa esitetyillä liikenteenjakamissäännöillä ei rikota 15 päivänä heinäkuuta 1997 tehtyä komission päätöstä, koska kyseisessä asetuksessa ei säädetä lähtö- ja saapumisaikojen myöntämisestä ja koska komissio ei ole koskaan kieltänyt matkustajien vähimmäismääriin perustuvia jakamisperusteita.

VIII

(34) Voidakseen käyttää kannanottonsa perustana mahdollisimman täsmällisiä asiaa koskevia tietoja komissio pyysi 13 päivänä kesäkuuta 2000 avukseen asiantuntijan, jonka riippumattomuuden kaikkiin asianomaisiin nähdä se oli tarkistanut. Asiantuntijan tehtävänä oli toisaalta määritellä Malpensen lentoaseman kapasiteetti ottamalla huomioon 13 päivänä joulukuuta 1999 annetusta asetuksesta aiheutuvat ympäristövaikutukset, ja toisaalta tarkistaa se, että lentoaseman määritelty kapasiteetti on liikenteen kasvunäkymien kannalta riittävä. Asiantuntija jätti selonteoksensa 26 päivänä heinäkuuta 2000. Selonteosta käy erityisesti ilmi seuraavaa:

- useita 13 päivänä joulukuuta 1999 annetussa asetuksessa säädettyistä ympäristötoimenpiteistä, joita ovat muun muassa moottorien tehon vähentäminen nousun yhteydessä, jarrutus-työntövoiman käyttöä koskevat rajoitukset ja kiitoratojen vuorottainen käyttö, ei noudateta nykyään käytännössä tai noudatetaan vain osittain,

- vaikka moottorien tehon vähentäminen nousun yhteydessä vaikuttaa turvallisuuteen, se ja ”lukuun kolme” kuulumattomien lentokoneiden käyttöä koskeva kielto eivät vaikuta millään tavoin lentoaseman kapasiteettiin,
 - silloin kun ympäristötoimenpiteistä aiheutuvia vaatimuksia ei ole, Malpensas lentoaseman kapasiteetti ei yleensä ylitä kolmen tunnin aikana 65:tä nousua tai laskua tunnissa. Kynnys 70 nousua tai laskua/tunti voidaan saavuttaa tunnin ajaksi kesän muutamana vilkkaimpana päivänä,
 - Linaten lentoaseman teoreettinen fyysinen enimmäiskapasiteetti, joka on laskettu ottamalla huomioon lentoaseman käytettävissä oleva tila, on 32 lähtö- tai saapumisaikaa tunnissa ja 8 miljoonaa matkustajaa vuodessa. Linaten lentoaseman kapasiteetti on tällä hetkellä enintään 13 nousua tai laskua tunnissa osittain Milanon alueen lennonvalvontakeskusta koskevien rajoitusten ja osittain lentoaseman rajallisen kapasiteetin vuoksi,
 - Malpensas lentoaseman sijaintia suhteessa Milanon keskustaankin ei voida enää pitää erilaisten valintamahdollisuuksien ja Malpensas lentoasemalle johtavien maaliikenneinfrastruktuurien käyttökustannusten vuoksi esteenä tai syynä sille, että matkustajat käyttävät mieluummin Linaten lentoasemaa,
 - Milanon alueen lennonvalvontakeskuksen kapasiteettia on tarkoitus nostaa 83 noususta tai laskusta tunnissa 90—95 nousuun tai laskuun tunnissa seuraavien 12 kuukauden aikana.
- (35) Konsultin selvitys toimitettiin Italialle 27 päivänä heinäkuuta 2000 puolustautumisoikeuksien suojelemisen varmistamiseksi ⁽⁵⁾. Myös komissiolta lausuntoa pyytäneille jäsenvaltioille ja valituksen tehneille lentoyhtiöille toimitettiin jäljennös kyseisestä selvityksestä.
- (36) Italian viranomaiset esittivät komissiolle 4 päivänä elokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä asiantuntijan selonteoa koskevat huomautuksensa. Kyseiset huomautukset voidaan esittää tiivistetysti seuraavasti:
- Malpensasassa toteutetuista meluntorjuntatoimenpiteistä huolimatta Malpensasassa kirjatut viiveet ovat edelleen rinnastettavissa muilla yhteisön lentoasemilla todettuihin viiveisiin,
 - Malpensas nykyinen liikenne täyttää Italian ministerineuvoston 25 päivänä helmikuuta 2000 määräämät meluhaittoihin liittyvät vähimmäisvaatimukset. Lentoaseman toimintamallia kehitetään jatkuvasti parhaan mahdollisen tasapainon varmistamiseksi lentoaseman enimmäiskapasiteetin ja meluntorjuntatoimenpiteiden noudattamisen välillä. Eräät suuret lentoasemat käyttävät Malpensas tavoin kiitoratojen vuorotteluun perustuvaa mallia. Yölentojen kieltäminen tai moottorien tehon vähentäminen laskeutumisen yhteydessä eivät vaikuta lentoaseman kapasiteettiin,
 - Malpensas lentoasemainfrastruktuurin, erityisesti lentoaseman ja lentoliikenneinfrastruktuurien, käytön tehostamiseen tähtääviä töitä on tarkoitus toteuttaa Malpensasassa seuraavien neljän vuoden aikana.
- (37) Lentoyhtiöt Air France, Aer Lingus, British Airways, Finnair, Iberia, Lufthansa, Maersk Air, Olympic Airways, Sabena, Scandinavian Airlines System (SAS) ja TAP Air Portugal toimittivat komissiolle asiantuntijan selvitystä koskevat huomautuksensa 31 päivänä elokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä. Austrian Airlines -yhtiö toimitti komissiolle asiantuntijan selvitystä koskevat huomautuksensa 14 päivänä syyskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä.

IX

- (38) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle edellä mainittujen seikkojen tarkastelun jälkeen ja komission ja Italian viranomaisten välisen yhteydenpidon jälkeen 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan määrätä ENAC:in nostamaan Linaten lentoasemalle myönnettyä kapasiteettia 18 nousuun tai laskuun tunnissa Milanon alueen lennonvalvontakeskuksen käsittelykapasiteetin nostamisen vuoksi. Tämän seurauksena myönnettävien ylimääräisten vuorojen osalta voidaan tehdä yhteistunnuksen käyttöä (code sharing) koskevia sopimuksia. Italian viranomaiset ilmoittivat kyseisessä kirjeessä myös aikeestaan antaa lähiaikoina lentoliikenteen jakamista Milanon lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä koskevan uuden asetuksen. Uudella asetuksella muutetaan 3 päivänä maaliskuuta 2000 annettua asetusta seuraavasti:

- kaikkien Euroopan pääkaupunkien ja Linaten lentoaseman välillä voidaan tästä lähtien liikennöidä vähintään yhtä meno-paluuvuoroa päivässä,
- niiden yhteisön lentoasemien, joiden vuotuinen matkustajamäärä oli yli 40 miljoonaa matkustajaa vuonna 1999, ja Linaten lentoaseman välillä voidaan liikennöidä vähintään kahta meno-paluuvuoroa päivässä,
- Italia tarkistaa vuoden 2001 loppuun mennessä Milanon lentoasemajärjestelmän liikenteen jakamista koskevien sääntöjen toiminnan.

OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

X

- (39) Komission valtuudet, joilla se voi vaikuttaa liikenteen jakamiseen samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä, perustuvat asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohtaan, jossa säädetään seuraavasti:

”Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, miten 1 ja 2 kohtaa on sovellettu, ja päättää kuukauden kuluessa tutkimuspyynnön saamisesta sekä kuultuaan 11 artiklassa tarkoitettua komiteaa, voiko jäsenvaltio edelleen jatkaa toimenpiteiden soveltamista ...”

⁽⁵⁾ Asia T-260/94, Air Inter vastaan komissio, Kok. 1997, s. II-997, perustelujen 63 kohta.

- (40) Saksan, Itävallan, Belgian, Tanskan ja Ruotsin viranomaisten komissiolle 20 päivänä huhtikuuta (Saksa), 26 päivänä huhtikuuta (Itävalta), 9 päivänä toukokuuta (Tanska), 11 päivänä toukokuuta (Ruotsi) ja 12 päivänä heinäkuuta 2000 (Belgia) osoittamia kirjeitä on pidettävä jäsenvaltioiden esittämienä pyyntöinä. Tämän vuoksi komission on vastattava näihin pyyntöihin ja päätettävä, voidaanko Italian antaa jatkaa Milanon lentoasemajärjestelmässä liikenteen jakamisesta 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetun asetuksen soveltamista.
- (41) Lisäksi komissio katsoo aiheelliseksi käyttää edellä mainituissa säännöksissä sille myönnettyjä valtuuksia samoihin tarkoituksiin kyseisten viiden jäsenvaltion esittämistä pyynnöistä riippumatta. Komission tutkiessa asiaa omasta aloitteestaan, mistä säädetään nimenomaisesti asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdassa, tutkiminen ei mitenkään rajoitu liikenteenharjoittajien pyyntöjen tutkimiseen.
- (42) Koska asetus (ETY) N:o 2408/92 on sisällytetty 1 päivästä heinäkuuta 1994 ⁽⁶⁾ alkaen ETA-sopimuksen soveltamisalaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94 ⁽⁷⁾ komission päätös kattaa kaikki Euroopan talousalueen jäsenvaltiot. Lisäksi Norja on pyytänyt komissiota puuttumaan asiaan.

XI

- (43) Asetuksen (ETY) N:o 2408/92 3 artiklan 1 kohdan yleinen periaate, jonka mukaan lentoliikennettä on voitava harjoittaa vapaasti yhteisössä, antaa yhteisön lentoyhtiöille oikeuden valita samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa edellä mainittua vapautta asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan perusteella, jossa säädetään seuraavasti:

”Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen säännellä liikenteen jakamista samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä syrjimättä lentoliikenteen harjoittajia näiden kansallisuuden tai identiteetin perusteella.”

- (44) Kuten komissio on jo todennut päätöksissä 98/710/EY, 95/259/EY ja 94/290/EY ⁽⁸⁾, kaikkien edellä mainitun säännöksen perusteella asetettujen rajoitusten on oltava syrjimättömyysperiaatteen ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien yleisten periaatteiden mukaisia.

- (45) Tältä osin on todettava, että komissiolla on ollut jo tilaisuus tämentää asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa. Komissio esitti päätöksessään 95/259/EY seuraavaa:

⁽⁶⁾ EYVL C 208, 28.7.1994, s. 7.

⁽⁷⁾ EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 337, 12.2.1998, s. 42 (s. 51—52); EYVL L 162, 13.7.1995, s. 25 (s. 30—31); ja EYVL L 127, 19.5.1994, s. 22 (s. 28—31).

”Salliessaan jäsenvaltioiden jakaa liikenne lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä, asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan I kohdassa hyväksytään periaatteessa aktiivisen lentoasemien suunnittelupolitiikan laillisuus silloin, kun se noudattaa yhteisön lainsäädännön yleisiä periaatteita. Tässä suunnittelupolitiikassa voidaan ottaa huomioon suuri määrä eri tekijöitä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät ensisijaisina. On selvää, että lentoasemasuunnittelupolitiikan täytäntöönpanon yhteydessä toteutetut toimenpiteet voivat vaihdella lentoasemajärjestelmästä toiseen valittujen prioriteettien ja kyseisen lentoasemajärjestelmän erityispiirteiden perusteella. Ollakseen tehokkaita, nämä toimenpiteet rajoittavat jossakin määrin kaikille tai joillekin lentoasemajärjestelmään kuuluville lentoasemille pääsyä. Olisi edellä mainittujen näkökohtien vastaista rajoittaa 8 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa sulkemalla jäsenvaltiolta ennalta pois mahdollisuus jatkaa määrättyä lentoasemapolitiikkaa tietyn lentoasemajärjestelmän osalta. Näin ollen jäsenvaltio voi laillisesti toivoa yhden lentoasemajärjestelmään kuuluvan lentoaseman kehityksen edistämistä muiden lentoasemajärjestelmän lentoasemien kustannuksella. Sellaisessa tapauksessa ainoastaan näille muille lentoasemille pääsyn rajoittaminen voi muodostaa järkevän keinon saavuttaa haluttu päämäärä.”

- (46) Syrjimättömyysperiaatteella, joka mainitaan nimenomaisesti 8 artiklan 1 kohdassa, kielletään kaikki lentoyhtiön kansallisuuteen perustuva syrjintä perustamissopimuksen 6 artiklaan sisältyvän periaatteen mukaisesti sekä myös kaikki lentoyhtiön identiteettiin perustuva syrjintä. Asetusta (ETY) N:o 2408/92 antaessaan neuvosto katsoi, että pelkästään lentoyhtiön kansallisuuteen perustuvan syrjinnän puuttuminen ei yhteisön lentoliikenteen rakenteen vuoksi riitä varmistamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa siviililentoliikenteen alalla eikä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn vapaan markkinoillepääsyn periaatetta. Tästä syystä neuvosto lisäsi asetukseen periaatteen, jonka mukaan lentoyhtiöiden syrjiminen niiden identiteetin perusteella ei ole sallittua, ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on viitannut nimenomaan tähän periaatteeseen 19 päivänä kesäkuuta 1997 antamassaan tuomiossa ⁽⁹⁾ (Air Inter SA v. komissio).

XII

- (47) Jotta komissio voisi ottaa kantaa 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa säädettyyn jakamissääntöjen yhteensopivuuteen asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan kanssa, sen on tämän vuoksi arvioitava ensiksi kyseisten sääntöjen yhteensopivuus syrjimättömyysperiaatteen kanssa.

⁽⁹⁾ Alaviitteessä 5 mainittu asia T-260/94, perustelujen 112 kohta.

- (48) Komissio katsoo, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetun asetuksen 4 artiklassa säädetty liikenteen määräin pohjautuvat perusteet ovat objektiivisia perusteita, joilla lentoyhtiöitä ei eroteta toisistaan kansallisuuden tai identiteetin pohjalta, koska niitä sovelletaan samalla tavalla kaikkiin yhteisön lentoyhtiöihin ja koska kaikki kysymyksessä olevat yhteisönsisäiset reitit ovat kaikkien yhteisön lentoliikenteen harjoittajien käytävissä rajoituksetta asetuksen (ETY) N:o 2408/92 3 artiklan 1 kohdan nojalla. Sama koskee myös velvollisuutta käyttää yksinomaan yhdellä käytävällä varustettuja ilma-aluksia Linaten lentoasemalta tapahtuvaan liikennöintiin lukuun ottamatta mainitun 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille tavoite I -alueille tapahtuvaa liikennettä.
- (49) On kuitenkin huomattava, että kuten komissio on jo todennut päätöksissä 95/259/EY⁽¹⁰⁾ ja 98/710/EY⁽¹¹⁾, 8 artiklan 1 kohdassa säädetty syrjimättömyysperiaate sulkee pois myös sellaiset toimenpiteet, joissa ei nimenomaan viitata lentoyhtiön kansallisuuteen tai identiteettiin, mutta jotka käytännössä aiheuttavat syrjintää, vaikka se olisi välillistä syrjintää.
- (50) Jotta saataisiin selville, ovatko 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa säädetty perusteet käytännössä syrjiviä, on tutkittava niiden soveltamisen aloittamisajankohdasta — 20 päivästä huhtikuuta 2000 — alkaen aiheutuneita vaikutuksia.
- (51) Komissio katsoo päätöksessään 98/710/EY⁽¹²⁾, että Alitalia saa 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa asetuksessa säädettyjen arviointiperusteiden vuoksi kilpailuedun Linaten ja Malpensen lentoasemille johtavien liikenneyhteyksien välisten erojen perusteella, koska kyseiset perusteet antavat ainoastaan Alitalialle mahdollisuuden liikennöidä Linaten lentoasemalta omaan keskuksensa. Komissio päätteli tämän perusteella toimenpiteen olevan syrjivä niin kauan kuin Malpensen lentoasemalle ei ole sellaisia liikenneyhteyksiä, jotka muuttaisivat tilanteen, jossa matkustajat ovat haluttomia käyttämään Malpensen lentoasemaa.
- (52) Komission mielestä viime vuosina loppuun saatettujen tie- ja rautatietöiden perusteella voidaan nykyisellään katsoa, etteivät Malpensen lentoaseman liikenneyhteydet estä enää asiakkaita siirtymästä halutessaan Malpensen lentoaseman käyttäjiksi. Komission nimittämä asiantuntija tuo lisäksi esiin Linaten lentoaseman puutteelliset julkiset liikenneyhteydet ja katsoo, ettei Malpensen lentoaseman sijaintia Milanon kaupungin keskustaan nähden voida enää pitää sellaisena syynä, jonka vuoksi käyttäjät valitsevat mieluummin Linaten lentoaseman. Komissio ei ole edellisessä päätöksessään 98/710/EY esittämänsä kyseisten kahden lentoaseman tilannetta koskevan arvion jälkeen saanut uusia tietoja, joiden perusteella voitaisiin vahvistaa Linaten lentoasemalta tapahtuvan liikenteen edut Malpensen lentoasemaan verrattuna.
- (53) Komissio katsoo tämän vuoksi, ettei 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa vahvistettujen perusteiden soveltamisesta pitäisi aiheutua syrjiviä vaikutuksia käytännössä ja että kyseiset perusteet ovat yhteensopivia lentoliikenteen harjoittajan kansallisuuteen tai identiteettiin perustuvaa syrjintää koskevaa kieltoa koskevan, asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdassa esitetyn periaatteen kanssa.
- (54) Tarkastelua on kuitenkin aiheellista jatkaa sen selvittämiseksi, onko Italian viranomaisten 3 päivänä maaliskuuta 2000 toteuttama toimenpide oikein suhteutettu. Tältä osin on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varmistettava, että kyseessä olevat säännökset ovat omiaan takaamaan niillä tavoitellun päämäärän toteutumisen ja etteivät ne ulotu laajemmalle kuin on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi; kyseiset tulokset eivät toisin sanoen saa olla saavutettavissa vähemmän pakottavien sääntöjen avulla.
- (55) Tämän vuoksi on tärkeää palauttaa mieleen kysymyksessä olevien sääntöjen avulla tavoitellut päämäärät. Maaliskuun 3 päivänä 2000 annetun asetuksen avulla Italian viranomaiset halusivat vahvistaa Malpensen keskuslentoaseman infrastruktuurin strategisen arvon sekä samalla varmistaa Milanon Malpensen keskuslentoaseman kehittämismahdollisuuksien täysimääräisen hyödyntämisen ja määritellä Milanon Linaten lentoaseman kahden paikan välisiin lentoihin erikoistuneeksi infrastruktuuriksi. Italian viranomaiset katsoivat tämän vuoksi, että 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetusta asetuksesta, jonka ainoana tavoitteena oli taata Malpensen keskuslentoaseman elinkelpoisuus Malpensa 2000 -hankkeen avulla, johtuvia sääntöjä oli muutettava.
- (56) Kuten edellä esitetään, komissio on todennut päätöksessä 95/259/EY, että asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan aktiivisen lentoasemien suunnittelupolitiikan laillisuus. Tässä suunnittelupolitiikassa voidaan ottaa huomioon suuri määrä eri tekijöitä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät ensisijaisina. Malpensen lentoaseman kehittäminen täysin elin- ja toimintakelpoiseksi keskuslentoasemaksi⁽¹³⁾ samoin kuin Linaten lentoaseman kehittäminen ensisijaisesti kahden paikan välisiin lentoihin erikoistuneeksi infrastruktuuriksi ovat varmasti sellaisia tavoitteita, joiden perusteella liikenteen jarkamista koskevat säännöt voivat olla perusteltuja. Tätä on syytä tarkastella kummankin tavoitellun päämäärän kannalta.
- (57) Ensin on todettava, että säännöt, joissa esitetään matkustajamääriin perustuvia vähimmäisvaatimuksia, voivat osoittautua välttämättömiksi liikenteen määrän vähentämiseksi Linatessa ja siten sen tavoitteen saavuttamiseksi, jonka mukaan Malpensasta on tarkoitus kehittää taloudellisesti kannattava keskuslentoasema, samalla kun Linatelle annetaan tilaisuus kehittyä niin sanottuihin kahden paikan välisiin lentoihin erikoistuneeksi lentoasemaksi. Kuten edellä huomautetaan, komissio on jo todennut päätöksessään 95/259/EY tällaisen lähestymistavan olevan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukainen.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 162, 13.7.1995, s. 25.⁽¹¹⁾ EYVL L 337, 12.12.1998, s. 52, kohta 30.⁽¹²⁾ EYVL L 337, 12.12.1998, s. 55, kohta 45.⁽¹³⁾ Katso tältä osin päätös 98/710/EY (EYVL L 337, 12.12.1998, s. 57).

- (58) Siltä osin kuin on kyse Malpensen lentoaseman kehittämisestä täysin elin- ja toimintakelpoiseksi keskuslentoasemaksi, on tutkittava, ovatko 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetusta asetuksesta johtuvat toimenpiteet tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon myös käytettävissä olevia Linaten lentoaseman lähtö- ja saapumisaikoja koskevat rajoitukset. Linaten enimmäiskapasiteetti vahvistettiin kesäkaudeksi 2000 ja talvikaudeksi 2000/2001 20 nousuksi tai laskuksi tunnissa, mutta ruuhka-aikoina alimmillaan vain 13 nousuksi tai laskuksi tunnissa. Malpensen lentoasemalla tuntia kohden käytettyjen lähtö- ja saapumisaikojen lukumäärä sen sijaan on nykyään keskimäärin lähes 60 ja ruuhka-aikoina jopa 70 lähtöä tai saapumista tunnissa. Linatessa ja Malpensassa käytettyjen lähtö- ja saapumisaikojen lukumäärän välinen suhde ja Malpensalle annettu etusija ruuhka-aikojen lähtö- ja saapumisaikojen jakamisessa saattavat ensi näkemältä riittää edistämään Malpensen lentoaseman kehittämistä. Vaikka komission nimittämän riippumattoman asiantuntijan suorittama tutkimus osoittaa, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa säädetyt Linaten vuorojen lukumäärää koskevat rajoitukset saattavat aiheuttaa Malpensen lentoaseman ruuhkautumista, Italian viranomaiset vahvistivat 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että Malpensen lentoaseman kapasiteetti on 70 nousua tai laskua tunnissa keskuslentoaseman kehittämisen tämänhetkisessä vaiheessa.
- (59) Uudet suunnitteilla olevat säännöt muuttavat kuitenkin tätä alustavaa arviota Italian viranomaisten komissiolle osoittamassa, 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä mainitsemien muutosten toteuduttua. Linatelle myönnetään tulevaisuudessa 18 lähtö- tai saapumisaikaa tuntia kohden ruuhka-ajat mukaan lukien. Tämän vuoksi myös liikenteen jakamista koskevien perusteiden laatiminen on tarpeen, sillä se, että Linaten liikenteen lisääminen hyväksytään, voi vaarantaa Malpensen keskuslentoaseman kehittämisen, jos lisäämisen yhteydessä ei oteta käyttöön muunlaisia rajoituksia.
- (60) Edellä esitetystä seuraa, että kyseisestä toimenpiteestä seuraavat Linaten lentoasemaan kohdistuvat palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat rajoitukset ovat Malpensen keskuslentoaseman kehittämismahdollisuuksien täysimääräisen hyödyntämisen varmistamista koskevan tavoitteen mukaisia sen jälkeen kun niiltä on muutettu Italian viranomaisten 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ilmoitetulla tavalla.
- (61) Mikään ei kuitenkaan kyseisestä toteamuksesta riippumatta estä Italian viranomaisia pyrkimästä luomaan Linatesta ensisijaisesti kahden paikan välisiin lentoihin erikoistunut lentoasema ja antamasta liikenteen jakamista koskevia sääntöjä tämän tavoitteen mukaisesti.
- (62) Siltä osin kuin on kyse Linaten lentoaseman kehittämisestä ensisijaisesti kahden paikan välisiin lentoihin erikoistuneeksi infrastruktuuriksi, komissio toteaa, että matkustajamääriin pohjautuvat perusteet, joilla rajoitetaan reittikohtaisten vuorojen lukumäärää, sellaisina kuin nämä perusteet esitetään 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa, saattavat olla tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (63) Komissio on alustavassa arviossaan todennut, ettei kysymyksessä olevien perusteiden avulla pystytä käytännössä turvaamaan mainitun tavoitteen saavuttamista kaikilta osin. Kuten lentoyhtiöt korostavat, tiettyjen yhteisön lentoasemien, kuten Wienin tai Kööpenhaminan, ja Linaten lentoaseman väliset Linatesta lähtevät tai Linatteen saapuvat lennot eivät ole 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetun asetuksen 4 artiklassa säädetyn 350 000 matkustajan vähimmäisvaatimuksen vuoksi mahdollisia. Lisäksi niinkin suurelle lentoasemalle kuin Frankfurtin lentoasemalle on Linaten lentoasemalta ainoastaan yksi päivittäinen vuoro lentoyhtiötä kohden, vaikka yli 2,8 miljoonan matkustajan reittien osalta ei ole säädetty minkäänlaisia vuororajoituksia.
- (64) Aiemmat esteet poistetaan kuitenkin Italian viranomaisten 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä tarkoittamilla muutoksilla; kyseiset muutokset näyttävät olevan oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden, jonka mukaan Linatessa on tarkoitus tehdä kahden paikan välisiin lentoihin erikoistunut lentoasema, koska käytettävissä olevien lähtö- ja saapumisaikojen lukumäärän lisääminen edistää muuallekin kuin Roomaan suuntautuvaa liikennöintiä. Lisäksi kyseisten muutosten ansiosta on mahdollista, että Wienistä ja Kööpenhaminasta voidaan tästä lähtien lentää Linatteen ja että päivittäisten vuorojen määrä sellaisille yhteisön lentoasemille, joiden vuosittainen liikenne oli yli 40 miljoonaa matkustajaa vuonna 1999, on vähintään kaksi. Edellä mainittujen muutosten ansiosta kyseisen toimenpiteen avulla pystytään myös entistä paremmin saavuttamaan se tavoite, jonka mukaan Linatessa on tarkoitus tehdä kahden paikan välisiin lentoihin erikoistunut lentoasema, jolta liikennöidään Linaten ja tärkeimpien määränpäiden välisiä lentoja. Lopuksi on todettava, että sen ansiosta, että kaikki liikenteen jakamista koskevat säännöt tarkistetaan uudelleen ennen vuoden 2001 päättymistä, on mahdollista ottaa huomioon tilanteen kehittyminen sekä Linatessa että Malpensassa ja erityisesti Milanon alueen lennonvalvontakeskuksen käsittelykapasiteetin nostaminen. Näin ollen koko toimenpide on oikeassa suhteessa kyseiseen kehitykseen nähden.
- (65) Edellä mainituista syistä komissio katsoo, että Milanon lentoasemajärjestelmän liikenteen jakamista koskevat säännöt ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin nähden, kun näitä sääntöjä on muutettu Italian viranomaisten 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ilmoitetulla tavalla. Komissio toteaa, että Italia on sitoutunut arvioimaan tilanteen uudelleen vuoden 2001 loppuun mennessä.

XIII

Päätelmä

- (66) Komissio päätelee, että 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa asetuksessa vahvistetut liikenteenjakamis-säännöt ovat asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 1 kohdan säännösten mukaiset, jos niitä muutetaan Italian viranomaisten 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ilmoitetulla tavalla. Tämän vuoksi olisi päätettävä asetuksen (ETY) N:o 2408/92 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että Italia saa soveltaa kyseisellä tavalla muutettuja sääntöjä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italia saa soveltaa Italian liikenne- ja merenkulkuministeriön 3 päivänä maaliskuuta 2000 antamassa asetuksessa säädettyjä Milanon lentoasemajärjestelmää koskevia liikenteenjakamissääntöjä edellyttäen, että kyseisiä sääntöjä muutetaan 15 vuorokauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta Italian viranomaisten komissiolle osoittamassa, 4 päivänä joulukuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ilmoitetulla tavalla.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 15 päivänä helmikuuta 2001,
eläinten terveysvaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksesta tuoreen lihan tuonnissa tietyistä Afrikan
maista Etelä-Afrikan ja Swazimaan eläinten terveydentilanteen huomioon ottamiseksi tehdyn
päätöksen 1999/283/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 379)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/164/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annettun neuvoston direktiivin 72/462/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 3 kohdan ja 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuoreen lihan tuonnissa tietyistä Afrikan maista sovellettavista eläinten terveysvaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksesta säädetään komission päätöksessä 1999/283/EY⁽³⁾.
- (2) Tuoreen lihan tuonti Etelä-Afrikasta on mahdollista ainostaan alueelta, jonka Euroopan yhteisö on tunnustanut virallisesti vapaaksi suu- ja sorkkataudista.
- (3) Mpumalangan provinssissa, joka on tunnustettu virallisesti vapaaksi suu- ja sorkkataudista, vahvistettiin suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus 30 päivänä marraskuuta 2000.
- (4) Tilanne saattaa vaarantaa yhteisön karjaeläinten terveyden sorkkaeläimistä saatavien tuotteiden tuonnin vuoksi.
- (5) Etelä-Afrikan toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet riittävät takeet toteutetuista toimenpiteistä taudille alttiin lajeihin kuuluvien eläinten liikkumisen valvomiseksi tautialueella ja sen ulkopuolella, sillä ne mm. ilmoittivat perustaneensa Mpumalangan provinssissa tautialueen ympärille valvonta-alueen, jolla rokotetaan suu- ja sorkkatautia vastaan.
- (6) Tämän vuoksi on tarpeen määritellä uudelleen Etelä-Afrikan alueet, joista saa tuoda tuoretta lihaa yhteisöön.
- (7) Swazimaassa sijaitsevassa EY:n hyväksymässä teurastamossa todettiin 30 päivänä marraskuuta 2000 suu- ja

sorkkataudin taudinpurkaus Etelä-Afrikasta peräisin olevissa nautaeläimissä.

- (8) Neuvoston direktiivin 72/462/ETY mukaan kolmatta maata voidaan pitää edelleen vapaana suu- ja sorkkataudista vähintään kahden vuoden ajan, vaikka taudinpurkauksia olisi havaittu maassa rajoitettu määrä rajallisella alueella, edellyttäen että tällaiset taudinpurkaukset saadaan loppumaan kolmen kuukauden kuluessa.
- (9) Swazimaan toimivaltaiset viranomaiset antoivat riittävät takeet suu- ja sorkkataudin taudinpurkausten torjuntatoimenpiteistä, ja asianomaiseen teurastamoon sovelletut rajoitukset poistettiin 23 päivänä joulukuuta 2000.
- (10) Tämän vuoksi Swazimaasta tuotavan lihan tuonti EY:hyn voi jatkua 1 päivästä maaliskuuta 2001. On kuitenkin aiheellista merkitä todistukseen erityinen alaviite asian selventämiseksi.
- (11) Päätös 1999/283/EY on muutettava vastaavasti.
- (12) Tätä päätöstä on tarkasteltava uudelleen tautitilanteen kehityksen perusteella.
- (13) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan komission päätöksen 1999/283/EY liite I tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Muutetaan 1 päivään joulukuuta 2001 asti päätöksen 1999/283/EY liitteessä III oleva eläinten terveystodistuksen malli A lisäämällä sen 1 kohdan loppuun 5 alaviite seuraavasti: ”⁽⁵⁾ Sen estämättä, että Swazimaan teurastamossa todettiin suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus 30 päivänä marraskuuta 2000, maata voidaan pitää vapaana suu- ja sorkkataudista vähintään 12 kuukauden ajan 1 päivästä maaliskuuta 2001 alkaen.”

⁽¹⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EYVL L 110, 28.4.1999, s. 16.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

ERÄIDEN AFRIKAN MAIDEN ALUEIDEN KUVAUS ELÄINTEN TERVEYSTODISTUKSIA VARTEN

Maa	Aluekoodi	Versio	Alueen kuvaus
Botswana	BW	01/99	Koko maa
	BW-01	01/99	Eläintautien valvontavyöhykkeet 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, ja 18
Marokko	MA	01/99	Koko maa
Madagaskar	MG	01/99	Koko maa
Namibia	NA	01/99	Koko maa
	NA-01	01/00	Lännestä Palgrave Pointista itään Gamiin asti ulottuvan suoja-aidan eteläpuolinen alue
Swazimaa	SZ	01/99	Koko maa
	SZ-01	01/99	Pohjoisesta Usutu-joelta Etelä-Afrikan rajalle Nkalashanen länsipuolelle asti ulottuvan punaisen sulkulinjan länsipuolinen alue
Etelä-Afrikka	ZA	01/99	Koko maa
	ZA-01	01/01	Etelä-Afrikan tasavalta, pois lukien suu- ja sorkkataudin valvontavyöhykkeen osa, joka sijaitsee Pohjois- ja Itä-Transvaalin eläinlääkintäalueella, Ingwavuman piirissä Natalin eläinlääkintäalueella ja pituuspiirin 28 itäpuolella olevalla Botswanan raja-alueella, ja seuraavat KwaZulu-Natalin provinssissa sijaitsevat piirit: Camperdown, Pietermaritzburg, Lions River, New Hanover, Umvoti, Kranskop, Mapumulo, Ndwedwe, Lower Tugela, Inanda, Pinetown, Durban (myös Durbanin kaupunkialue), Chatsworth, Umzali, Umbumbulu ja Richmond Mpumalangan provinssi
Zimbabwe	ZW	01/99	Koko maa
	ZW-01	01/99	Seuraavien maakuntien eläinlääkintäalueet: Mashonaland West, Mashonaland East (myös Chikomban piiri), Mashonaland Central, Manicaland (ainoastaan Makonin piiri), Midlands (ainoastaan Gwerun, Kwekwen, Shurugwin, Chirimanzun ja Zvishavanen piirit), Masvingo (ainoastaan Gutun ja Masvingon piirit), Matabeleland South (ainoastaan Insizan, Bullima-mangwen, Umzingwamangen, Gwandan ja West Nicholsonin piirit) ja Matabeleland North (ainoastaan Bubin ja Umgusan piirit)"

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 27 päivänä helmikuuta 2001,**

tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ja eläinperäisten proteiinien käyttöä ruokinnassa koskevista tietyistä suojaustoimenpiteistä tehdyn neuvoston päätöksen 2000/766/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista valvontatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 2001/9/EY muuttamisesta hydrolysoitujen proteiinien osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 462)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/165/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ja eläinperäisten proteiinien käyttöä ruokinnassa koskevista tietyistä suojaustoimenpiteistä 4 päivänä joulukuuta 2000 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2000/766/EY⁽⁶⁾ kielletään prosessoitujen eläinperäisten proteiinien syöttäminen tietyille tuotantoeläimille. Kielto ei koske tiettyjä prosessoituja eläinperäisiä proteiineja päätöksessä 2001/9/EY vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
- (2) Yhteisön BSE-tilanteen viimeaikainen kehitys on saanut jotkin jäsenvaltiot toteuttamaan ylimääräisiä yksipuolisia suojaustoimenpiteitä.
- (3) Neuvosto kehotti tämän tilanteen perusteella komissiota 4 päivänä joulukuuta 2000 pyytämään tieteellistä ohjauskomiteaa arvioimaan joidenkin jäsenvaltioiden toteuttamia yksipuolisia, tilapäisiä suojaustoimenpiteitä ja ryhtymään niiden mukaisesti aiheellisiin toimiin.

- (4) Tieteellinen ohjauskomitea antoi 12 päivänä tammi-kuuta 2001 lausunnon tiettyjen kudosten ja tiettyjen eläinperäisten tuotteiden turvallisuutta BSE:n osalta koskevista seikoista, joita Euroopan komission yksiköt olivat komitealta kysyneet EU:n maatalousneuvoston 4 päivänä joulukuuta 2000 esittämän pyynnön nojalla. Lausunnossa käsitellään muusta eläinperäisestä aineksesta kuin nahoista ja vuodista peräisin olevien hydrolysoitujen proteiinien turvallisuutta. Jotta kyseinen tieteellinen lausunto voidaan ottaa huomioon päätöksen 2000/766/EY yhteydessä, on välttämätöntä vahvistaa hydrolysoitujen proteiinien valmistusta koskevat vaatimukset.
- (5) Päätöksen 2001/9/EY 2 artiklan tulkintaa koskeva epävarmuus on johtanut vaikeuksiin sen säännösten täytäntöönpanossa. Tämän vuoksi on aiheellista selkiyttää kyseisen artiklan säännöksiä ja muuttaa 1 artiklaa vastaavasti.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2001/9/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa sana "eläimille" sanoilla "pätöksen 2000/766/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotantoeläimille".
- 2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rehua, lemmikkieläinten ruoka mukaan luettuna, joka on tarkoitettu muille kuin päätöksen 2000/766/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotantoeläimille ja joka sisältää kyseisessä päätöksessä määriteltyjä prosessoituja eläinperäisiä proteiineja, ei saa valmistaa laitoksissa, jotka valmistavat tuotantoeläimille tarkoitettua rehua.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽³⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽⁴⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽⁵⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.⁽⁶⁾ EYVL L 306, 7.12.2000, s. 32.

Jos kuitenkin ainoat rehun valmistuksessa käytettävät prosessoidut eläinperäiset proteiinit ovat kalajauho, dikalsiumfosfaatti ja hydrolysoidut proteiinit, rehua voidaan liitteessä I olevan 6 kohdan, liitteessä II olevan 3 kohdan ja liitteessä III olevan 2 kohdan mukaisesti valmistaa laitoksissa, jotka valmistavat rehua muille tuotantoeläimille kuin märehtijöille.”

3) Korvataan liitteessä III oleva 1 kohta seuraavasti:

”1. Kalasta, höyhenistä sekä nahoista ja vuodista

- tuotettujen hydrolysoitujen proteiinien on oltava valmistettu ainoastaan hydrolysoitujen proteiinien valmistukseen keskittyvissä jalostuslaitoksissa, jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä tarkoitusta varten direktiivin 90/667/ETY 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti,
- tuotetuista hydrolysoiduista proteiineista on täytynyt ottaa näyte käsittelyn jälkeen, ja niiden molekyylipainon on oltava alle 10 000.

Lisäksi nahoista ja vuodista tuotettujen hydrolysoitujen proteiinien

- on oltava peräisin sellaisten teurastamossa teurastettujen eläinten nahoista ja vuodista, joiden ruhojen on ante ja post mortem -tarkastuksissa katsottu kelpaavan ihmisravinnoksi,

— on oltava valmistettu tuotantomenetelmällä, jossa nahkojen ja vuotien saastuminen on mahdollisimman vähäistä asianmukaisten toimenpiteiden ansiosta ja jossa raaka-aine käsitellään suolavedellä ja kalkilla, pestään voimakkaasti, aines altistetaan yli 3 tunniksi yli 80 °C:een lämpötilaan pH:ssa yli 11 ja kuumakäsitellään yli 140 °C:ssa 30 minuutin ajan yli 3,6 baarin paineessa, tai vastaavalla asianmukaisella tuotantomenetelmällä, joka on hyväksytty direktiivin 89/662/ETY 17 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti.”

- 4) Poistetaan liitteenä IV olevan terveystodistuksen otsikosta sanat ”nahoista ja vuodista tuotetuille”.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2001.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen